

SZÉCHENYI ISTVÁN ALAPISKOLA ÉS ÓVODA
FELSŐSZELI

ISKOLAKRÓNIKA

2020/2021

Telefon: +421 31 7852 200, +421 910 996 610

Web: www.szaszeli.sk

E-mail: szechenyi@szelisuli.onmicrosoft.com

TANÉVÉRTÉKELÉS 2021

Az idei tanév rendhagyóan kezdődött. Az elmúlt év augusztusában, amikor a pedagógusokra az a feladat vár, hogy előkészítsék az egész évi tervet, felkészüljenek az iskolanyitásra, összeállítsák a tanévben elvégezendő feladatok sorát. Naponta, szinte óráról órára figyeltük az új előírások, tiltások sokaságát. Semmi biztosat nem tudtunk az utolsó pillanatig, míg végül jött a parancs, hogy nem szabad hagyományos, ünnepélyes tanévnyitót tartani. Ez volt talán az első tiltás (a tanévnyitót megoldottuk az iskolaudvaron), amelyet még nagyon sok követett. Leszögezhetem, hogy ez a tanév a biztonsági előírások és azok betartása, valamint a tiltások éve volt. A vírus a nyári szabadság után „újraéledt” és irányította a mindennapi életünket.

Szeptembertől a tanítás órarend szerint indult, a gyerekek is, a pedagógusok is hamar megszokták a rendhagyó előírásokat, de naponta megkérdezte valaki, hogy mikor lesz már vége. Senki nem tudta a választ. A Széchenyi-napokat egy napra rövidítettük, osztályokon belüli csoportfoglalkozásokat, előadásokat tartottunk, melyek sikeresek voltak. A pályázatokat is meghirdettük, szebbnél szebb munkák gyűltek össze. Mégis más volt. Szerettük volna, ha az iskolán belül a gyerekek szabadnak érzik magukat, de jöttek az újabb előírások, megszorítások.

2020. október végétől az egész országban a felső tagozatos gyerekek áttértek az online oktatásra. Nem féltünk tőle, hiszen tavasszal már megismerkedtünk a programmal, így volt némi tapasztalatunk. De nem szerettük és nem gondoltuk volna, hogy ez az állapot a tanév több, mint felét igénybe veszi. A téli szünet után már minden gyerek otthonról tanult egészen március közepéig. A legkeményebb munka talán az alsó tagozatos pedagógusokra és a gyerekek szüleire várt, de a sikerélmény is itt volt a legnagyobb, hiszen elsőseink gyönyörűen írnak, olvasnak. A napközis csoportok is online működtek, az elkészített munkákban a TEAMS csoportjainak oldalain gyönyörködhettünk. Szakköreink közül online működtek az ún. „felkészítő” körök (versenyekre, tesztelésre), de a tánc- és énekkar csoportjainak működtetésére sajnos nem volt lehetőség, ami nagy veszteség gyermekeink és iskolánk életében egyaránt, hiszen, ha helyreáll a helyzet, akkor ezeknek a köröknek 1-2 év kihagyása után szinte a nulláról kell kezdeniük.

Az idén nagyon sok verseny elmaradt, de lehetőségeinkhez mérten igyekeztünk részt venni mindegyikben, amelyeket megszerveztek. A szép eredményekért köszönet illeti versenyzőinket és felkészítő pedagógusaikat.

Ezúton köszönöm meg kollégáim nevében is a szülők segítőkészségét és türelmét. Tudatában vagyunk annak, hogy nekik talán még nehezebb dolguk volt, mint a gyerekeknek.

Az idő alatt, amikor a gyerekek nem látogathatták az iskolát, igyekeztünk az épületet felújítani, ezzel is vonzóbbá tenni a tanulást, oktatást, tanuló és pedagógus számára egyaránt. Befejezéshez közeledik a községi önkormányzat által benyújtott projektünk, amelynek köszönhetően iskolánk gazdagon felszerelt könyvtárral, műhellyel, kémiai-biológiai szaktanteremmel és idegen nyelvi szaktanteremmel bővül. Számításaink szerint szeptembertől már ezekben a helyiségekben megkezdődhet a munka. Az őszi időszakban gyermekeink nem csoportosulhattak, ezért mindennemű közös ünneplés kimaradt iskolánk életéből. Ezt a problémát iskolarádió beszereltetésével oldottuk, amelyet azóta már jópárszor kihasználtunk rövid műsorokkal, megemlékezésekkel.

A tanév végére kicsit úgy éreztük, hogy szabadabban élhetünk, tervezhetünk. Osztálykirándulásokat valósítottunk meg és a végzősök ballagását is kint a szabadban, hogy mindenki részt vehessen gyermeke, unokája iskolától való búcsúzásán, búcsúztatásán.

Tantestületünk minden tagja igyekezett, hogy az együtt töltött időszak olyan legyen, mint a járvány előtt, de a korlátokat mindannyian éreztük.

A rövid idő alatt még nem sikerült felmérni, hogy gyermekeink tudásszintjén milyen nagy károkat okozott a vírus, de azt érezzük, hogy a közösség nélkülözése, az összefogásra, összmunkára épülő projektjeink kihagyása (Iskolánk Nagy Könyve, Kukurikú Mesefesztivál, Csillagoknak teremője...) nagy hiányt hagyott maga után.

„A gyümölcsöt nem akkor élvezheted, amikor még virága sincs. Nem akkor, amikor elültetted. Nem akkor, amikor még csak egy parányi mag. És lehet, hogy még beérik, sokszor azt érzed, hogy hiábavaló. Hogy reménytelen. Hogy nem lesz belőle semmi. Hogy nem ad majd szép gyümölcsöt. De hidd el, nem hibavaló. Mert a sok fáradozás, munka, hit – és legfőképp a szeretet – meghozza az igazi gyümölcsöt.“

(Csitáry-Hock Tamás)

Reményeim szerint iskolánk bátran helytállt az elmúlt időszakban és megadta a gyerekeknek a maximumot, amit csak megadhatott.

Mindenkinek megérdemelt és jó pihenést kívánok a nyári hónapokban.

László Ildikó, iskolaigazgató

A 2020/2021-ES TANÉV ESEMÉNYNAPTÁRA

Dátum	Esemény megnevezése	Esemény leírása
2020.09.02.	Tanévnyitó	Ünnepélyes tanévnyitónkra ezúttal az iskolánk melletti sportpályán került sor.
2020.09.03.	Ember és természet	Foglalkozások az Ember és természet témakörben.
2020.09.07.	Tűzvédelmi előadás	Tűzvédelmi előadás iskolánk alkalmazottai részére.
2020.09.10.	Pénzügyi jártasság	Előadás a pedagógusok részére.
2020.09.14.	Járdafestés	Panyik Andrea és Mura Anita ugróiskolát festettek az iskola előtti járdára.
2020.09.22.	Túra	Nyolcadikosaink a Kis-Kárpátokban (Vel'ká Homoľa) túráztak Kovács Zoltán vezetésével.
2020.09.23.	Terry Fox Reménységmaraton	A hagyományos futóverseny mellett gyűjtést is szerveztünk a rákbetegek megsegítésére. Összesen 585 € gyűlt össze.
2020.09.25.	Nyelvek Európai Napja	Különböző foglalkozásokat tartottunk az osztályokban: kvízek, játékok, idegen nyelvű filmek vetítése, dalok tanulása.
2020.09.28.	Szülői értekezlet	Az 1.A és 1.B osztályokban szülői értekezletet tartottunk.
2020.09.29.	Közlekedési pálya	Alsó tagozatosaink és ötödikeink a galántai közlekedési pályára látogattak szeptember 29-én és szeptember 30-án.
2020.09.30.	Magyar népmese napja	Megemlékeztünk Benedek Elek születésének évfordulójáról. Elin-dultak heti rendszerességgel - szerda reggelente - most az osztá-lyokban tartott meseolvasások.
2020.10.01.	Zenei világnap	Az osztályokban ünnepeltük a zene világnapját.
2020.10.06.	Aradi vértanúk emlék-napja	A tanórákon emlékeztünk az 1849-es eseményekre.
2020.10.09.	Tanulmányút	Hetedikeink a deáki templomba látogattak el.
2020.10.15.	Széchenyi-nap	A nap folyamán az osztályokban különböző fizikai, kémiai, bioló-giai kísérletekkel összekapcsolt előadások zajlottak, volt úti beszámoló Kínáról, rendhagyó irodalomórák, kézműves foglalkozások, mint trikódíszítés és szájmásk díszítése, illetve gyümölcs- és zöld-ségfigurák készítése. Az alsó tagozaton a napot játékos feladatok-kal összekapcsolt túra zárta.
2020.10.16.	Széchenyi-nap	Az irodalmi és képzőművészeti pályázatok kiértékelése, a díjazot-tak jutalmazása az osztályokban történt. A folyosón található Szé-chenyi domborműnél pedig a napközisek saját készítésű koszorúval tisztelegtek iskolánk névadója előtt.
2020.10.26.	Távoktatás	A távoktatás kezdete a felső tagozatosok részére. Az alsó tagozato-sok oktatása továbbra is jelenléti formában történik.
2020.10.29.	Tökfárgás	Az alsó tagozaton tökfárgó versenyt hirdettünk meg, melybe a gyerekek nagy számban bekapcsolódtak. Sok szép és kreatív alko-tás született.
2020.10.30.	Őszi szünet	Az őszi szünet ez évben a járványhelyzet és az azzal összefüggő or-

		szágos vírustesztelés miatt – az iskolaügyi minisztérium rendelete alapján – két pénteki és két hétfői napra tevődött át.
2020.11.20.	Tél és az állatok	Madárkalács és madáretetők készítése a napköziben.
2020.11.24.	Konzultációk a szülőkkel	A negyedévi szülői értekezletek online-konzultációk formájában zajlottak.
2020.11.27.	Advent	Adventi koszorú készítése a gyerekekkel a napköziben.
2020.11.30.	Szülői értekezlet – 8. osztály	Online konzultáció a szülőkkel a negyedévi eredményekről.
2020.12.01.	Színház	Gál Tamás és felesége, Kiss Szilvia előadásában alsó tagozatosaink megtekintették a Buták versenye c. mesét a tornateremben.
2020.12.06.	Mikulás	Az alsó tagozaton délelőtt kézműves foglalkozások voltak, majd a Mikulás ajándékot hozott a gyerekeknek. A Szülői Tanács tagjainak segítségével a Mikulás ajándéka eljutott a felső tagozatos gyerekekhez is.
2020.12.08.	Mese a napköziben	Napköziseink a Mikulásról beszélgettek, kvízt szerveztek, és eljátszották a Mese a Mikulás-napi levesről című jelenetüket Fiam Márta tanító néni vezetésével. A meséről Nagy Flórián készített videofelvételt, mely karácsonyi üdvözlésként felkerült iskolánk honlapjára (a felvétel vágását Bedecs Patrik, volt diákunk végezte).
2020.12.17.	Palacsinta	Palacsintázás a Katica cukrászda jóvoltából a Szülői Tanács segítségével.
2020.12.18.	Karácsonyváró	Játékos foglalkozások, beszélgetések voltak az osztályfőnöki órák keretén belül. Az alsó tagozatosok élvezettel nézték Écsi Gyöngyi előadását az evangélikus templomban. Minden tanuló és család ajándékba kapta a SULISOK(K) c. iskolaújság karácsonyi számát, melyet Jakubecz Márta állított össze tanulóink írásaiból és rajzaiból.
2020.12.21.	Téli szünet	A téli szünet kezdete, amely január 10-ig tartott.
2021.01.11.	„Szól a rádió...”	Sajnos még üres tantermekben, de kipróbálhattuk az újonnan beszerelt iskolarádióinkat.
2021.01.11.	Online oktatás az alsó tagozaton is	Ezen a napon kezdődött a távoktatás az alsó tagozatos tanulók részére.
2021.02.08.	Tantermi oktatás	Alsó tagozatosaink fokozatosan visszatérhettek az iskolapadok mögé. Az otthon maradt tanulók online kapcsolódtak az iskolában lévő társaikhoz. Volt meseolvasás az újonnan elkészült iskolarádióban, valamint farsangi tánc a napköziben. A tantermi oktatás sajnos csak egy hétig folyt.
2021.02.17.	Tantárgymentes nap	Rendhagyó napot tartottunk az online térben. Az alsó tagozatosok kézműveskedtek az osztályfőnökökkel, a felső tagozaton volt szobatorna (Néma Dezső), szendvicskészítés (Szabó Zsófia), utazás Skandináviába (Nagy Flórián), beszélgetés a tinikorról (Komrhel Márta) és nagybőjt előtti gondolatok (Jakubecz Márta).
2021.03.12.	Tantárgymentes nap	Ismét rendhagyó előadásokat, foglalkozásokat tartottunk a felső tagozatosoknak: finomságok készítése Szabó Zsófiával, tavaszváró

		virágkészítés Komrhel Mártával, beszélgetés Jakubecz Mártával, szobatorna Néma Dezsővel, beszélgetés az AIDS-ről Lénárt Krisztinával, utazás Skandináviába Nagy Flóriánnal.
2021.03.14.	Tíz legszebb szó	A nyolcadikosok rajzaiból és gondolataiból készített kisfilmet szabados Arnold és osztályfőnökük, Nogely Mónika.
2021.03.15.	Tantermi oktatás	Minden alsó tagozatos visszatérhetett az iskolába.
2021.03.15.	1848-as megemlékezések	Az alsó tagozatosok rajzokat, kokárdákat készítettek, verset és éneket tanultak, a felső tagozatosok pedig az online térben emlékeztek a szabadságharcra és készítettünk egy válogatást is korábbi márciusi műsorainkból (Bedecs Patrik vágta a filmet).
2021.03.22.	Egyetlen szó	Másodikosaink és negyedikeseink rajzaiból készítettünk egy kisfilmet Egyetlen szó címmel (osztályfőnökök Blazsek Beáta és Szalai Gyöngyi).
2021.03.29.	Tantermi oktatás	Kilencedikeseink visszatérhettek az iskolapadokba.
2021.03.31.	Húsvétváró	Elsőseink locsolóversekkel és énekekkel elevenítették fel a húsvéti hagyományokat, melyből egy kisfilm is készült.
2021.04.07.	Fényképezkedés	Kilencedikeseink ezen a napon fényképezkedtek a tablóra.
2021.04.09.	Papírgyűjtés	A Szülői Tanács szervezésében megvalósult a kétnapos tavaszi papírgyűjtés az iskola udvarán.
2021.04.13.	Vidd haza a verset!	A költészet napja alkalmából alsó tagozatosaink a szívükhöz legközelebb álló költeményt papírra vetették, volt, aki illusztrációval is díszítette kedvenc versét. Az alkotások aztán bekerültek a "Vidd haza a verset!" elnevezésű kosárba, melyből mindenki magával vihetett egy általa kiválasztott költeményt.
2021.04.19.	Vissza az iskolába	8-9. osztályosaink visszatérhettek az iskola falai közé.
2021.04.22.	Föld napja	Megemlékeztünk a Föld napjáról az iskolarádióban. Lénárt Krisztina, a Szülői Szövetség elnöke ismertette a papírgyűjtés eredményeit. Alsó tagozatosaink kézműves foglalkozást tartottak ezen a napon. Napköziseink kristályvirág-magokat ültettek, majd a kis növényeket haza is vitték.
2021.04.26.	Tantermi oktatás	Az 5-7. évfolyamok visszatérhettek az iskolába, ismét elindult számukra a jelenléti oktatás.
2021.04.27.	Brigád	Iskolánk tanulói az épület környékén és a település különféle részein és Alsószeliben takarítottak, szemetet gyűjtöttek a Föld napja alkalmából. Alsó tagozatos tanulóink pedig a botanikus kertet szépítették.
2021.04.30.	Anyák napja	Alsó tagozatosaink anyák napi meglepetést készítettek.
2021.05.03.	Felvételik	Ezen a napon, valamint május 5-én és 10-én is zajlottak a középiskola felvételi vizsgák.
2021.05.10.	Madarak és fák napja	Szabó Zsófia és Kontár Máté emlékeztek e jeles természetvédelmi napról az iskolarádióban.
2021.05.11.	Papírgyűjtés jutalmazása	Az 1.A osztályosok ezen a napon kapták meg jutalmukat az őszi papírgyűjtésen elért 1. helyezéért.

2021.05.19.	Fényképezés	Ezen a napon volt az osztályok fényképezése.
2021.05.20.	Papírgyűjtés jutalmazása	A 3. osztályosok a tantermükben fogyasztották el a tavaszi papírgyűjtés díjaként kapott pizzákat.
2021.05.21.	Az iskolai könyvtár bővítése	Ezen a napon érkeztek a vadonatúj könyvek a diákkönyvtárunkba. Már februártól folyik a projekt, melynek keretén belül bővítjük iskolai könyvtárunkat és kialakítjuk szaktantermeinket (nyelvi-, technika- és biológia-kémiai szaktantermek).
2021.05.25.	Bezárva szabadon	Képeket, kisfilmeket gyűjtöttünk össze tanulóink szabadidős tevékenységéről. A projekt szervezője Szabó Zsófia volt, a felvétel vágását Fatura Brigita végezte.
2021.05.31.	Gyermeknap	Moravský László a Spartan versenyekről, az akaratról, a kitartásról és a csapatépítésről tartott előadást. Alsó tagozatosaink közös táncal köszöntötték a gyermeknapot, kézműveskedtek, játszottak, felső tagozatosaink pedig különféle állomásokon próbálták ki ügyességüket és erejüket.
2021.06.01.	Gyermeknap i járdafestés	A Jednota üzletlánc meghívására alsó tagozatosaink krétarajzokat készítettek a bevásárlóközpont parkolójában, melyekért cserébe ajándékokat kaptak.
2021.06.02.	Jerusalema-tánckihívás	Alsó tagozatosaink csatlakoztak a népszerű tánckihíváshoz. A felvételt és az utómunkát is Barczy Gábornak köszönhetjük.
2021.06.04.	Trianon 101	A trianoni békediktátumra emlékeztünk. Az iskolarádió n keresztül meghallgattuk Morovics Ibolya irodalmi összeállítását. A megemlékezésen közreműködtek kilencedikes tanulóink.
2021.06.04.	Ünnepélyes beíratás	Játékos sporttevékenységgel (Szabó Zsófia) fogadtuk a jövőbeli elsősöket, majd ajándékol iskolatáskát (Rákóczi Szövetség), a KIS-FUTÁR c. iskolaújságot az alsó tagozatosok írásaiból, rajzaiból (szerkesztette Nogely Mónika) és kis ajándékokat kaptak. Végül közösen az iskolásokkal fogyasztották el a finom tortát.
2021.06.04.	Kézfogás	Csatlakoztunk Szarka Tamás Kézfogás c. felhívásához, s közösen énekeltük el a dalt az iskolánk előtti parkban. Vezényelt Lénárt Krisztina.
2021.06.04.	„A tehetségek felkarolásaért és gondozásaért”-díj	Morovics Ibolya, iskolánk tanára SZMPSZ-díjban részesült, melynek kapcsán ezen a napon egy tévéstáb forgatott róla egy kisfilmet.
2021.06.09.	Tesztelés	Kilencedikeseink és negyedikeseink felmérést írtak szlovák nyelvből és irodalomból.
2021.06.09.	Régiós nap	Hetedikeseink a falu nevezetességeivel és a falu határával ismerkedtek Szabó Rozália és Szabó Zsófia vezetésével.
2021.06.14.	Kirándulás	Ötödikeseink ezen a napon a Kis-Kárpátokba kirándultak (Zochova chata).
2021.06.18.	Vízi csata a napköziben	Ezen a forró napon napköziseink locsolkodással hűsítették magukat az iskolánk mögötti füves területen.
2021.06.21.	Kirándulás	Kilencedikeseink három „kirándulós” napja: túrázás Kovács Zoltán vezetésével Szomolányba, kirándulás Pozsonyba, valamint sütöge-

		tés a felsőszeli vadászháznál.
2021.06.21.	Úszótanfolyam	A 6-7. osztályosok egy hetes úszótanfolyama a felsőszeli termálfürdőben.
2021.06.22.	Kirándulás	Nyolcadikosaink két napos sátorozással egybekötött kirándulása a tallói vízimalomnál.
2021.06.24.	Finomságok a napközi-ben	Napköziseink kipróbálták a muffinkészítést és a pudingfőzést Panyik Andreával és Fiam Mártával.
2021.06.28.	Kirándulás	Alsó tagozatosaink egy vidám délelőttöt töltöttek el a Fekete-víz melletti RELAX Ökoparkban.
2021.06.29.	Ballagás	Kilencedikeseink hagyományos ballagási ünnepsége ezúttal az iskola előtti parkban.
2021.06.30.	Ovis ballagás	Ovisaink ezen a napon búcsúztak az óvodától.
2021.06.30.	Bizonyítványosztás	Tanulóink kézhez kapták a bizonyítványokat, valamint családonként Iskolakrónikánk egy-egy példányát.
2021.07.01.	Napközis tábor	Két napos napközis tábort szerveztünk az alsó tagozatosoknak.

VERSENYEKEN ELÉRT EREDMÉNYEK

Dátum	Verseny	Versenyzők, helyezések	Felkészítő
2020.09.23.	Pénzes István Anyanyelvi Vetélkedő - országos döntő, Duna-szerdahely	A tavaly elmaradt döntőt az idén tartották meg: Dömötör Ádám, Kovács Barnabás, Lénárt Emese (9.A osztályosok) - 4. hely	Morovics Ibolya
2020.09.30.	Szépművészeti Múzeum versenye - Atlantisz Hotel és Élmenyközpont (pályamű beküldése)	A tavaly meghirdetett verseny folytatása: Észbontók: Erdélyi Flóra, Perleczky Fruzsina, Ďurkovič Vivien, Horváth Viktória, Szabó Réka (8. oszt.), Varga Alexa, Németh Melinda, Pavlus Edina, Vičápy Fanny (7.oszt.) - 5. hely	Király Katalin
2020.10.15.	A XIX. Széchenyinarajzpályázata - alsó tagozat	1. hely: Tóth Lara, Perleczky Rozina, Néma Noel (4. oszt.), Šátor Brigitta (3. oszt.), Szabados Zsófia (2. oszt.) 2. hely: Süll Kira, Panyik Dóra (4. oszt.), Kontár Lia, Mikus Zsóka (2. oszt.) 3. hely: Szabó Noémi, Köböl Szilárd (3. oszt.), Kohút Simona (1.B oszt.), Kontár Marcel, Takács Lilian, Kontár Emily Rose (1.A oszt.) Dicsérek: Fatura Tamás (1.A oszt.), Szalay Bianka (1.A oszt.), Köböl Vivien (1.B oszt.), Jakubecz Dóra (1.B oszt.), Szabó Dorka (2. oszt.), Cetli Hanna Laura (3. oszt.)	Szalai Gyöngyi, Rakoncza Éva, Blazsek Beáta, Mura Anita
2020.10.15.	A XIX. Széchenyinarajzpályázata - alsó tagozat	4. osztály: 1. hely: Mihalovič Marcell, 2. hely: Süll Tília, 3. hely: Néma Noel, dicsérek: Süll Kira, Panyik Dóra, Perleczky Rozina, Tóth Lara 3. osztály: 1. hely: Nagy Flóra, 2. hely: Szabó No-	Szalai Gyöngyi, Rakoncza Éva, Blazsek Beáta

		émi, 3. hely: Soják Emese, dicséreték: Kontár Noémi, Köből Szilárd 2. osztály: 1. hely: Kontár Benedek, 2. hely: Koday Livia Liza, Szabó Dorka, 3. hely: Šereš Krisztof, dicséreték: Mikus Szófia, Mikus Zsóka	
2020.10.15.	A XIX. Széchenyi-napok rajzpályázata - felső tagozat	5-6. évfolyam: 1. hely: Pónya Boglárka (6. oszt.) 2. hely: Kleisner Zoé (5. oszt.), Kolozsi Csenge (6. oszt.) 3. hely: Madovó Krisztina (6. oszt.) <u>Dicséret:</u> Katona Nikola, Vígh Sofia (5. oszt.), Renczes Viktor, Papp Domonkos (hatodikosok) 7-9. évfolyam: 1. hely: Stehlárik Tamara (7. oszt.), Erdélyi Flóra és Szabó Réka (nyolcadikosok) 2. hely: Rehák Dorina, Száz Balázs (9.B oszt.) 3. hely: Fatura Brigita, Madovó Gábor (9.A oszt.) és Duba Liliána (8. oszt.) <u>Dicséret:</u> Németh Natália és Kolozsi Noémi (9.A oszt.)	Rakoncza Éva, Nogely Mónika, Jakubecz Márta
2020.10.15.	A XIX. Széchenyi-napok irodalmi pályázata - felső tagozat	5-6. évfolyam: 1. hely: Nagy Olivér (5. oszt.), Takács Richárd (6. oszt.) 2. hely: Lóci Zita (5. oszt.), Horváth Krisztián (6. oszt.) 3. hely: Pleva András Álmos, Renczes Viktor (hatodikosok) <u>Dicséret:</u> Göndör Áron, Szaksz Patrik (ötödikesek), Pónya Boglárka (6. oszt.) 7-9. évfolyam: 1. hely: Lénárt Emese, Fatura Brigita (9.A osztályosok) 2. hely: Száz Balázs (9.B oszt.), Perleczky Fruzsina (8. oszt.) 3. hely: Dömötör Ádám (9.A oszt.), Takács Beáta (9.B oszt.) <u>Dicséret:</u> Duba Liliána, Pónya Alex (nyolcadikosok), Takács Eliška (9.B oszt.)	Vanko Erika, Jakubecz Márta, Nogely Mónika, Morovics Ibolya
2020.10.15.	Őszi papírgyűjtés	<u>Osztályok versenye:</u> 1. hely: 1.A osztály, 2. hely: 3. osztály, 3. hely: 7. osztály <u>Egyének versenye:</u> 1. hely: Kontár Máté (7. oszt.), 2. hely: Kontár Emily Rose (1.A oszt.), 3. hely: Bachraty Csongor (1.A oszt.)	
2020.10.16.	Katedra irodalmi és anyanyelvi levelező verseny	Irodalmi csapatok: Nagy Olivér, Szaksz Patrik, Vanko Norbert Bence (5. oszt.), Gyurcsy Flóra, Varga Alexa, Vičápy Fanni (7. oszt.), Erdélyi Flóra, Horváth Viktória, Szabó Réka (8. oszt.) Anyanyelvi csapatok: Osztyényi Kende, Renczes Áron, Szalai Áron (7. oszt.), Balczarek József, Pónya Boglárka, Pleva András Álmos (6. oszt.), Dömötör Ádám, Kovács Barnabás, Lénárt Emese (9.A oszt.)	Vanko Erika, Nogely Mónika, Jakubecz Márta, Morovics Ibolya
2020.10.30.	Tökgaragó verseny	1. hely: Mihalovič Marcell (4. oszt.), 2. hely: Nagy Flóra (3. oszt.), 3. hely: Šátor Brigitta (3. oszt.), a versenybe összesen 37 tanulónk kapcsolódott be: Bachraty Csongor, Takács Lilian, Vanko Imre, Kontár Emily Rose, Szalai Bianka, Vanko Nimród Endre, Kontár Marcell az 1.A osztályból, Takács Dominik, Takács Noel, Szomolai Liana, Kontár Krisztián, Kohút Simona, Pulen Boglárka, Hlaváč	Koordinátor: Mura Anita

		Koppány, Horváth Borbála, Fülöp Levente és Köböl Vivien az 1.B osztályból, Mikus Szófia, Mikus Zsóka, Kontár Benedek, Šereš Kristóf, Lancz Sebastian, Szabados Zsófia, Kontár Lia, Szakolci Ádám és Szabó Dorka a 2. osztályból, Takács Mihály, Hlaváč Eszter, Nagy Flóra, Cetli Hanna Laura, Šátor Brigitta, Köböl Szilárd, Kontár Noémi és Szabó Noémi a 3. osztályból, valamint Mihalovič Marcell, Tóth Lara és Néma Noel a 4. osztályból.	
2020.11.19.	e-Hód Kárpát-medencei online informatikai verseny	Benjámín kategória: 1. hely: Francisti Laura, 2. hely: Takács Richárd (mindketten hatodikosok), résztvevők: Tóth Bibiána, Balczarek József (hatodikosok), Nagy Barnabás, Vanko Norbert Bence (ötödikesek) Kadét kategória: 1. hely: Kovács Mihály, 2. hely: Opál Kristóf (nyolcadikosok) Junior kategória: 1. hely: Szabó Donát, 2. hely: Száz Balázs (9.B osztályosok) - a helyezések az iskolán belüli eredményeket tükrözik.	Szervező: Nagy Flórián
2020.11.25.	Indulj el egy úton, Kárpát-medencei honismereti-turisztikai vetélkedő, Seregélyes - nevezés	Túranebulók: Soják Patrik, Vanko Norbert Bence, Pónya Márk, Královič Ádám (ötödikesek) Kék Ördögök: Takács Richárd, Pónya Boglárka, Tóth Bibiána, Balczarek József (hatodikosok) Szelikék: Szabó Réka, Horváth Viktória (nyolcadikosok), Varga Emma, Rehák Dorina (9.B oszt.)	Nagy Flórián
2020.12.09.	Pitagorasz matematikai verseny, iskolai forduló, P3-P5 kategóriák	P3: 1. hely: Nagy Flóra, 2. hely: Soják Emese, 3. hely: Szabó Noémi (mindhárman eredményes megoldók) P4: 1-2. hely: Néma Noel, Mihalovič Marcell (eredményes megoldók), 3-4. hely: Panyik Dóra, Süll Tília, résztvevők: Süll Kira, Perleczky Rozina, Tóth Lara, Laca Károly P5: 1. hely: Szaksz Patrik, 2. hely: Lóci Zita (eredményes megoldók), 3. hely: Královič Ádám, résztvevők: Göndör Áron, Nagy Olivér, Nagy Barnabás (az ötödikesek versenye a távoktatás ideje alatt online valósult meg)	Rakoncza Éva, Pónya Zsuzsa, Molnár Beáta
2020.12.10.	Pitagorasz matematikai verseny, iskolai forduló, P6-P8 kategóriák	P6: 1. hely: Francisti Laura, 2. hely: Pleva András Álmos, 3. hely: Takács Richárd (mindhárman eredményes megoldók), résztvevők: Tóth Bibiána, Szimeth Jázmin P7: 1. hely: Varga Alexa (eredményes megoldó) P8: 1. hely: Perleczky Fruzsina, 2. hely: Erdélyi Flóra (mindketten eredményes megoldók) (a 6-8. osztályosok versenye a távoktatás ideje alatt online valósult meg)	Nagy Flórián, Molnár Beáta
2020.12.15.	A Palóc Társaság esszéíró pályázata	Dömötör Ádám, Fatura Brigita, Lénárt Emese (9.A osztályosok), Nagy Olivér (5. oszt.), Száz Balázs (9.B oszt.), Takács Richárd (6. oszt.) munkáit	Morovics Ibo-lya, Vanko Erika, Jakubecz

		küldtük el a pályázatra.	Márta
2020.12.18.	Médiasztár	Az év újságírója kategóriában Lénárt Emese, Az év diákfotósa kategóriában Madovó Gábor és Kolár Barbara (9.A osztályosok)	Nogely Mónika
2020.12.30.	„Nekem a boldogság” esszéíró pályázat	Lénárt Emese (9.A oszt.) - részvétel	Morovics Ibolya
2021.01.24.	A Palóc Társaság esszéíró pályázata – eredmények	Takács Richárd (6. oszt.) - kiemelt 1.hely, Lénárt Emese – 2. hely, Dömötör Ádám, Fatura Brigita - dicséret (9.A osztályosok), Nagy Olivér (5. oszt.), Száz Balázs (9.B oszt.) - részvétel,	Morovics Ibolya, Vanko Erika, Jakubecz Márta
2021.01.27.	Matematika olimpiász - járási forduló Z9	Kovács Barnabás (9A. oszt.) - 3. helyezés, továbbjutó a kerületi versenyre.	Molnár Beáta
2021.02.27.	Az Aranyló Gyermekei meseíró pályázat	Osztényi Kende, Dobosi Rebeka, Kontár Máté – 7. osztályos tanulók munkái jutottak tovább.	Nogely Mónika
2021.03.10.	XXXI. Herman Ottó Kárpát-medencei Biológia Verseny	Idén első alkalommal kapcsolódtunk be ebbe a versenybe, ezen a napon rendeztük meg a verseny iskolai fordulóját. A versenyen Kovács Adrianna és Kontár Máté (mindketten hetedikesek) vettek részt, mindketten továbbjutottak a felvidéki fordulóra.	Szabó Zsófia
2021.03.12.	Kémia Olimpia - járási forduló	Online formában, versenyzőnk Kovács Barnabás (9.A oszt.) - sikeres megoldó	László Ildikó
2021.03.12.	Pénzes István Anyanyelvi Verseny	ÁKÁ (Osztényi Kende, Renczes Áron, Szalai Áron) – 24. hely	Nogely Mónika
2021.03.13.	Katedra Irodalmi Verseny - országos összesítés	Táltosok (Erdélyi Flóra, Szabó Réka, Horváth Viktória) – 26. hely, Mindentudó Széchenyiek (Gyurcsy Flóra, Varga Alexa, Vičápy Fanni) - 32. hely	Nogely Mónika
2021.03.14.	Katedra anyanyelvi vetélkedő - országos összesítés	<u>Csapattagok:</u> Dömötör Ádám, Kovács Barnabás, Lénárt Emese (9.A oszt.) - 11. hely - továbbjutás az országos döntőbe	Morovics Ibolya
2021.03.15.	Katedra Matematika Verseny	A levelező fordulóban szerzett pontok alapján a következő tanulók jutottak az országos döntőbe: Göndör Áron (5. oszt.), Perleczky Fruzsina (8. oszt.), Fatura Brigita, Kovács Barnabás (9.A oszt.), Panyik Krisztián (9.B oszt.)	Molnár Beáta
2021.03.16.	Matematika Olimpia - kerületi forduló - Z9	Kovács Barnabás (9.A oszt.) eredményes megoldó, megosztott 6. hely	Molnár Beáta
2021.03.17.	Katedra Történelemverseny - országos összesítés	Széchenyi követői: Szabó Réka, Opál Kristóf, Kovács Mihály (8. oszt.) - 11. hely - továbbjutás az országos döntőbe	Király Katalin
2021.03.18.	Katedra anyanyelvi vetélkedő - országos összesítés	Értelmes Észlények: Balczarek József, Pleva András Álmos, Pónya Boglárka (6. oszt.) - 14. hely - továbbjutottak az országos döntőbe.	Jakubecz Márta

2021.03.26.	KerekEmese történelmi, természettudományi, néprajzi levelezős vetélkedő - nemzetközi	Lezárult a levelezési szakasz, a Csemete kategóriában mindkét csapat bejutott a döntőbe: <u>KisHUNok</u> : Ďurkovič Vivien, Erdélyi Flóra, Horváth Viktória, Perleczky Fruzsina (8. oszt.) <u>Széchenyi követői</u> : Németh Melinda, Pavlus Edina, Dobosi Rebeka, Vičápy Fanny, Varga Alexa (7. oszt.)	Király Katalin
2021.04.09.	Tavaszi papírgyűjtés	<u>Osztályok versenye</u> : 1. hely: 3. osztály, 2. hely: 1.A osztály, 3. hely: 2. osztály. <u>Egyének versenye</u> : 1. hely: Šarközi Denis (9.B oszt.), 2. hely: Nagy Flóra (3. oszt.), 3-4. hely: Vanko Nimród Endre, Vanko Imre (1.A osztályosok)	A Szülői Tanács szervezésében
2021.04.14.	Pitagorasz matematikai verseny, járási forduló, P3-P5 kategóriák - online	P3 : Nagy Flóra, Soják Emese, Szabó Noémi - mindhárman eredményes megoldók P4 : Néma Noel, Mihalovič Marcell - résztvevők P5 : Szaksz Patrik, Lóci Zita - eredményes megoldók	Rakoncza Éva, Pónya Zsuzsa, Molnár Beáta
2021.04.15.	Pitagorasz matematikai verseny, járási forduló, P6-P8 kategóriák - online	P6 : Takács Richárd – 2. hely, Pleva András Álmos, Francisti Laura - résztvevők P7 : Varga Alexa – 2. hely P8 : Perleczky Fruzsina, Erdélyi Flóra - résztvevők	Molnár Beáta
2021.04.24.	KerekEmese történelmi, természettudományi, néprajzi levelezős vetélkedő - nemzetközi online döntő	<u>KisHUNok</u> : Ďurkovič Vivien, Erdélyi Flóra, Horváth Viktória, Perleczky Fruzsina (8.oszt.) - 12. hely, <u>Széchenyi követői</u> : Németh Melinda, Pavlus Edina, Vičápy Fanny, Varga Alexa (7. oszt.) - 6. hely	Király Katalin
2021.05.04-05.	XXXI. Herman Ottó Kárpát-medencei Biológia Verseny	A kétnapos döntőn Kovács Adrianna és Kontár Máté (7. oszt.) vettek részt, s a döntő részeként megnézték a Hortobágyi Madárkórház igazgatójának előadását.	Szabó Zsófia
2021.05.13.	Kenguru Matematika Verseny – alsó tagozat	<u>2. osztály</u> : Kontár Lia, Koday Livia Liza, Kontár Benedek, Mikus Szófia, Szabó Dorka, Mikus Zsóka, Pónya Ádám György, Szabados Zsófia, Szakolci Ádám <u>3. osztály</u> : Nagy Flóra - aki az iskola legeredményesebb megoldója, Soják Emese, Kontár Noémi, Šátor Brigitta, Szabó Noémi, Köböl Szilárd, Takács Mihály, Hlaváč Eszter <u>4. osztály</u> : Mihalovič Marcell, Tóth Lara, Néma Noel, Perleczky Rozina.	Blazsek Beáta Rakoncza Éva Pónya Zsuzsa
2021.05.13.	Kenguru Matematika Verseny – felső tagozat	<u>5. oszt.</u> : Szaksz Patrik, Nagy Olivér <u>6. oszt.</u> : Francisti Laura, Pleva András Álmos, Takács Richárd <u>7. oszt.</u> : Varga Alexa, Kontár Máté <u>8. oszt.</u> : Perleczky Fruzsina, Szabó Réka <u>9. évf.</u> : Kovács Barnabás, Fatura Brigita, Panyik Krisztián A felső tagozaton a legeredményesebb Kovács	Molnár Beáta Nagy Flórián Mondok Árpád

		Barnabás és Varga Alexa volt.	
2021.05.20.	Indulj el egy úton – Kárpát-medencei honismereti-turisztikai verseny online döntője	A levelező fordulóból mindhárom csapatunk bekerült a döntőbe: <u>Túranebulók</u> : Soják Patrik, Vanko Norbert Bence, Pónya Márk, Královič Ádám (5. oszt.) – 14. hely <u>Kék Ördögök</u> : Takács Richárd, Pónya Boglárka, Tóth Bibiána, Balczarek József (6. oszt.) – 11. hely <u>Szelikék</u> : Szabó Réka, Horváth Viktória (nyolcadikosok), Varga Emma, Rehák Dorina (9.B oszt.) – 18. hely	Nagy Flórián
2021.06.04.	Katedra történelem-verseny	Az országos döntőn Dunaszerdahelyen: Széchenyi követői: Szabó Réka, Opál Kristóf, Kovács Mihály (8. oszt.) - 10. hely	Király Katalin
2021.06.07.	Katedra - anyanyelvi vetélkedő – országos döntő	<u>Nyelves Nyelvelők</u> : Lénárt Emese, Kovács Barnabás, Dömötör Dávid – 9.A oszt.) – 7. hely <u>Értelmes Észlények</u> : Balczarek József, Pleva András Álmos, Pónya Boglárka) – 12. hely	Morovics Ibo-ly, Jakubecz Márta
2021.06.10.	Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny - Magyarország	<u>A felvidéki helyezések így alakultak:</u> 5. oszt.: Lóci Zita – 16. hely, Szaksz Patrik – 30. hely, Nagy Barnabás – 37. hely 6. oszt.: Pleva András Álmos – 13. hely, Takács Richárd – 38. hely 7. oszt.: Varga Alexa – 52. hely, Kontár Máté – 67. hely 8. oszt.: Kovács Mihály – 7. hely, Szabó Réka – 50. hely 9. oszt.: Kovács Barnabás – 10. hely, Panyik Krisztián – 15. hely, Fatura Brigita – 17. hely	Molnár Beáta
2021.06.15.	Katedra Matematika Verseny - országos döntő, 9. oszt., Léva	Kovács Barnabás – 1. hely Fatura Brigita – 12. hely Panyik Krisztián – 19. hely	Molnár Beáta
2021.06.15.	Médiasztár – országos diákújságírói verseny	„Az év diákfotósa” kategóriában Madový Gábor (9.A oszt.) - 10. hely, „Az év diákújságírója” kategóriában Lénárt Emese (9.A oszt.) - 11. hely	Nogely Mónika
2021.06.21.	Olvasási verseny	1. hely: Perleczky Fruzsina (8. oszt.), 2. hely: Kolozsi Noémi, 3. hely: Németh Natália, 4. hely: Kovács Barnabás (mindnyájan a 9.A osztályból), 5. hely: Duba Liliána (8. oszt.)	
2021.07.05.	Kéktúrás tábor – Seregélyes, Magyarország	A tavalyi verseny különdíjasaiként egy 4 napos kéktúrás táborban vehetünk részt Seregélyesen (túrák a Balaton-felvidéki Nemzeti Parkban). <u>Csapat-tagok</u> : Varga Emma, Szabó Donát, Rehák Dorina, Szolga Dorina (9.B oszt.). Rehák Dorina és Szolga Dorina póttagként Valacsai Máté és Ďurkovič Vivien helyett vesznek részt a táborban.	Nagy Flórián

TÁVOKTATÁS ÉS BEZÁRTSÁG... A SZÜLŐK SZEMÉVEL

Rendkívüli év – rendkívüli téma. Szülőket kérdeztünk arról, hogyan élték meg az elmúlt tanév online-időszakát. Köszönet az alábbi őszinte vallomásokért!

Szabó Veronika (egy első és egy második gyermekkel):

Közeledik a tanév vége. Gyorsan elrepült, ahogy mindig, de ez az év más volt, nagyon más, mint a többi.

Izgalommal vártuk a szeptembert, hogy vajon a járvány első hulláma után a gyerekek visszamehetnek-e az iskolapadba. Annál inkább, mivel fiam első osztályos lett, és elképzelhetetlennek tartottam, hogy otthon tanítsuk írni-olvasni. Bízunk benne, hogy nem ismétlődik meg a tavaly márciusi forgatókönyv és nem kényszerülünk online tanulásra. Örültünk neki, hogy ha szigorú szabályok mellett, de megkezdődött az iskola.

Sajnos várható volt, hogy a nyári lazított előírásoknak ősszel meglesznek a hatásai, ami be is következett. Fokozatosan bezártak az iskolák. Szerencsére az alsó tagozatosok legalább a karácsonyi szünetig látogathatták az iskolát. Mikor megtudtuk, hogy januárban senki sem térhet vissza a jelenléti oktatásra, vegyes érzelmekkel fogadtuk. Mindenki tartott és tart a vírustól, féltjük gyerekeinket és családjunkat, másrészt megijedtünk az új helyzettől. Hogyan tudnak majd a gyerekek alkalmazkodni az új, szokatlan helyzethez? Ki lesz velük otthon? Milyen lesz az oktatás minősége? Mivel a gyerekek első és másodikosok, szükségük volt segítségre a számítógép használatában – idővel ebbe nagyon jól belejöttek és egy-két hét után már önállóan tudtak csatlakozni az órákhoz, viszont felügyeletre volt szükségük. Párommal mindketten dolgoztunk, így be kellett osztanunk, ki mikor lesz otthon. Nehéz volt összeegyeztetni a munkát és tanulást.

A gyerekek hozzáállása, hangulata is folyamatosan változott. Kezdetben az ijedtség volt a jellemző, volt, amikor tetszett nekik, érdekes volt az online óra, viszont idővel unalmassá, nyűggé vált és egyre nehezebb volt őket meggyőzni, hogy márpedig végig kell ülni azt az órát és oda kell figyelni, mintha iskolában lennének. A hetek múlásával egyre jobban hiányzott a kapcsolat a tanító nénivel és az osztálytársakkal. Egyedül ülni a számítógép előtt nem

olyan, mint a tanteremben, ahol azonnal vissza tud kérdezni a gyerek, ha elakad, át tud lesni a szomszédhoz, hogy hol tartanak épp a könyvben....

Féltünk tőle, hogy nehezebb lesz a tananyag elsajátítása és romlani fog a gyerekek teljesítménye, hiszen más az, ha egy témával 45 percet foglalkoznak az órán és a többször elhangzó információkat már ott megjegyzik, mint ha erre 10-15 perc van az online órán. A tanítás végezetével nekünk szülőknek kellett kicsit a tanító néni bőrébe bújni és megpróbálni elmagyarázni, hogyan kell az új betűt helyesen leírni, a matekot kiszámolni és mivel mi nem vagyunk tanárok, ez sokszor bizony nagyon nehéz volt. A nehézségek ellenére viszont, úgy gondolom, sikeresen vettük az akadályokat. A tanulás terén nem tapasztaltunk lemaradást, viszont a megszokott napi rendszerbe az iskolába térve visszarázódni és újra megszokni a szabályokat sem volt könnyű.

Ha visszagondolok erre az időszakra, egy hullámvasút jut eszembe róla, ahol folyamatosan váltakozott a jókedv, izgalom, sírás-rívás, krízis, nyugalom, rohanás, öröm...

Perleczky Veronika (egy harmadikos és egy kilencedikes gyermekkel):

Ez az egész karantén váratlanul ért mindenkit: minket, szülőket, tanárokat és a gyermekeinket. Eleinte mindenkinek furcsa volt az „új rendszer”, beleértve az online tanítást is. De szépen lassan megszoktuk, hisz mindennapossá vált.

Az online tanításnak egyaránt voltak jó és rossz oldalai is.

Az elején még sokszor kellett segítenem gyerekeimnek csatlakozni az órára, elküldeni a házi feladatokat, de később már maguk ügyeskedtek vele. Ellenőrizni viszont mindig ellenőriztem, főleg az elején, hogy mindent visszaküldtek-e időben. Az online iskola főleg a gyerekeknek volt nagy változás: egész délelőtt a gép előtt ülni. A mi családukban ez tényleg nagy változást jelentett, ugyanis egyik gyermekem sem az a gép előtt ülő típus. Nagyon hiányoztak a barátok, a közösség. Ez volt a legnagyobb negatívum.

Míg a gyerekek otthonról tanultak, sokkal több időt tudtam velük tölteni és nekik is több szabadidejük volt (ezt valószínűleg a többi szülő is tapasztalta).

Voltak viszont olyan napok is, amikor már kis híján az örület határán voltam. Mikor kiesett a wifi...mikor nem tudta a gyerek feltölteni a feladatot és a tanár mondta, hogy már csak egy percedek van...és végül az utolsó pillanatban sikerült bejátszani nekem...vagy az

alsó tagozatos gyerkőc kinyitotta valahogy az adott órát, de háromszor jött le a szobából sírva, hogy ő mit csinált, most mi lesz... Ilyen helyzetek is voltak. Nálunk az volt a szerencse, hogy én otthon voltam velük, és rögtön tudtam oldani a felmerülő gondot. Nem tudom elképzelni, mi zajlott ott, ahol a gyerek egyedül volt otthon és mindennel maga birkózott meg. Le a kalappal azok előtt!

Az elmúlt év egyaránt hozott pozitív és negatív tapasztalatokat mindenki számára. Most mindnyájan örülünk, hogy újra rendesen járnak iskolába a gyerekek. Remélem, ez már így is marad!

Takács Markéta (egy hatodikos gyermekkel):

A koronavírus miatti korlátozások – az iskola bezárása, a szabad mozgás beszűkülése, a személyes kapcsolatok mellőzése – váratlanul, alapjaiban változtatta meg az életünket, mindez nemcsak fizikailag, hanem pszichikailag is.

Nehéz időszak volt. Mint a legtöbb család, mi is az idővel küzdöttünk. Rengeteg volt a tennivaló: ingázás a munkába, online oktatás, főzés, takarítás. Nagyjából próbáltuk megtartani a korábbi napirendünket. Mivel az egészségügyben dolgozom, nem volt lehetőségem otthonról dolgozni. A munkahelyi feszültséget próbáltam otthon nem kimutatni. Eleinte tartottam attól, hogy hazavihetem a fertőzést, de a szigorú előírások miatt olyan védelmet kaptunk, hogy nem volt okom az aggodalomra. Mivel az iskola zárva volt és a tanulás távoktatásban zajlott, fiam sok időt töltött a mamáéknál. Ott is be kellett biztosítani az internetkapcsolattal rendelkező telefont, laptopot, amelyben volt kamera meg mikrofon is. Rendszeresen készültünk az órákra. Igaz sokkal több időt kellett szánnunk a tanulásra, mert a fiam nem mindent értett meg. Gyakoroltunk, olvasgattuk a tankönyveket, böngéztük az internetet, térképekkel dolgoztunk. Hónapokig így tanultunk. Észrevehetően egyre nehezebb volt a tanulás.

Nagyon rosszul hatott ránk a bezártság. Nem találkozhattunk barátokkal, rokonokkal vagy iskolatársakkal. Egész idő alatt próbáltunk olyan programokat szervezni, hogy gyermekünk ne csak a számítógép előtt töltse az idejét, vagy csak tanuljon. Téli időszakában sokat társasjátékoztunk, olvastunk, de azért kijártunk sétálni is. Nagyon sokat beszélgettünk,

megvitattuk a problémákat, nevettünk. Tavasszal már bicikliztünk, pecáztunk, sütögettünk a szabadban, ami arra volt jó, hogy kitisztítsuk a fejünket.

Nehéz időszak volt ez mind a gyerekeknek, mind a szülőknek, de biztosan a tanároknak is.

Kozmér Katalin (egy nyolcadikos, egy kilencedikes, egy középiskolás és egy egyetemista gyermekkel):

2018-ban költöztünk haza Spanyolországból azzal a reménnyel, hogy így négy gyermekünk intenzíven részese lesz a magyar kultúrának. Mindegyik nagyon szeret színházba, koncertre, múzeumba járni. 2020 tavaszától viszont szinte minden ilyesmi zárva volt...

Alakultak az itteni barátságaik... Majd jött a: „Maradj otthon!”

A spanyolországi barátoktól úgy búcsúztak el anno, hogy természetesen minden évben visszatérünk majd...

Négy gyerek négy szobában, három különböző iskola szerint tanult online. A felsőszeli iskola igazán jól megoldotta helyzetet. Úgy érzem, a tanulási része az iskolának egész jól megvolt. A barátkozások, diákcsínyek, iskolai kirándulások, közös sport, kultúra az, ami pótolhatatlanul kimaradt a gyermekeink életéből. De hála, egészségesek voltunk és vagyunk!

Kellemes oldala is van az elmúlt időszaknak, mégpedig hogy sok idő maradt társasjátékozni és a szabadban mozogni. Sokat jártak a gyerekeink gyalogolni, biciklizni, túrázni. A végére olyan edzettek lettek, hogy egy nap alatt megmászta a Kis-Kárpátok összes 700 méternél magasabb (11 van belőlük) csúcsát. A 13 és fél órás túra alatt maguk mögött hagytak 55 kilométert és majdnem 3 000 méter szintkülönbséget. Remélem, ezzel megtanulták, hogy a kényelmetlen helyzetekből is kihozzanak valami jót és értékeset.

Kontár Mária (egy hetedik osztályos és egy óvodás gyermekkel):

Az online oktatás hátrányai, mint például az állandó számítógép előtt ülés, társadalmi kapcsolatok, beszélgetések és az órák közti szünetekben elkövetett csínytevések hiánya ellenére is úgy gondolom, hogy számtalan előnye volt ennek az oktatási formának.

Saját tapasztalatból azt tudnom elmondani, hogy a kezdeti félelmeim fokozatosan csökkentek, látván, tapasztalván, hogy gyermekemnek testhezálló ez a fajta tanulási forma. A TEAMS program lehetőséget nyújtott az egyes tantárgyak legfontosabb ismereteinek elsajátítására a biztonságos otthon melegében. Pozitívan értékelem a pedagógusok segítőkész-ségét, hiszen a nap bármely órájában lehetett konzultálni azzal a pedagógussal, aki a nehézséget okozó tantárgyat oktatta.

Bár a jelenléti oktatás nem helyettesíthető teljes mértékben semmilyen módon sem, iskolánk vezetősége és pedagógusai mégis mindent megtettek annak érdekében, hogy tanulók számára minél érdekesebbé, élvezetesebbé tegyék az internetes tanulást.

H. Szomolai Andrea (egy elsős gyermekkel):

Az elmúlt időszakban nagyon nehéz helyzetben találták magukat mind a szülők, mind a diákok, és leginkább a tanárok. Mindenkinek meg kellett küzdenie a nem kellőképpen kiépített digitális rendszerek és a semmire épülő távoktatás torzszülöttjével. Az alsó tagozatosokat a 2020/2021-es tanévben igazából január elejétől kényszerítette távoktatásra a járványhelyzet.

Szülői szempontból a felsőszeli Széchenyi István Alapiskola tanárai nagyon jól vették az akadályokat. Első osztályos gyermek szülőjeként elmondható, ijesztő volt a kezdeti helyzet, hiszen nem lehetett tudni, milyen hosszú időre nyúlik majd a nem jelenléti oktatás, be lehet-e méltóan, sikeresen fejezni, szülői segítséggel, tanári jelenlét nélkül a betűvetés, olvasás folyamatát. A tanító nének nyugodtan, felkészülten, bátyaként álltak a szülők mellett. Mindenki egyéni kérésének eleget téve, odafigyeltek arra is, hogy azok a gyerekek is jelen tudjanak lenni az órákon, akik digitális nehézségekkel küzdenek, vagy akiknek a szülei munkavégzés okán nem mindig tudtak a gyermek mellett lenni a távoktatás alatt. A napi egy órás online tanulás és a csoportokra bontott online feleltetés rendszere sikeresnek bizonyult. Szülőként elmondható az is, hogy érdemes volt belenézni, belelátni az online oktatás alatt folyó munkába is, hiszen így szembesülhettünk gyermekünk gyenge pontjaival, és hamarabb felszínre kerültek az eddig rejtett hiányosságok a szülők előtt is.

Szerencsére a diákok, a tanárok és a szülők helytállásának köszönhetően a pandémia alatt sem sérült a tudás szintje és az oktatás minősége. Köszönjük a tanárok áldozatos munkáját, naprakészségét és felkészültségét.

VÁLOGATÁS TANULÓINK MUNKÁIBÓL

Rólam

Kontár Benedeknek hívnak. Sokan Benének szólítanak, amit nagyon kedvelek. Pár nap múlva leszek nyolc éves. Az alapiskola második osztályába járok.

Mit is írhatnék magamról? Középmagas, barna hajú, barna szemű fiú vagyok. Anyukám ezért néha kicsi gesztenyének is hív. Szerintem barátságos fiú vagyok. Szeretek az osztálytársaimmal játszani, és sokat nevetni. Szüleimnek otthon sokat segítek, főleg apukámnak a kinti munkákban. Kedvenc elfoglaltságom a box, a rajz és a horgászat. Nagypapámmal sok halat szoktunk fogni.

Iskolába is nagyon szeretek járni, ahol sok egyest kapok. Anyukám mindig meg is dicsér érte. Ez vagyok én.

Kontár Benedek, 2. oszt.

A legszebb nyári pillanatom

Az én legszebb nyári élményem az volt, hogy elmentem az apával egy kutyakiállításra. Ezen a kiállításon sok fajta kutya volt. Németjuhász, dalmata, bokszer és még belga juhászkutya is. A bíró előtt az apukám vezette fel Máté barátunk kutyáját.

Ez volt a legszebb nyári napom, mert a kutyák a kedvenc állataim.

Kodály Lívია Liza, 2. oszt.

Ilyen vagyok

Helló, én Flóra vagyok, egy harmadikos lány. Most elmesélem külső és belső tulajdonságaimat. Szőkésbarna, hosszú hajú, kékeszöld szemű, sovány és alacsony lány vagyok. Belső jó tulajdonságaim közé tartozik a vidámság, a kedvesség, a jószívűség. Ezen kívül állatbarát, mosolygós, játékos, gyors, figyelmes és ügyes is vagyok, ha akarok. Azért vannak rossz tulajdonságaim is. Néha türelmetlen és nagyhangú vagyok. Ha eszembe jut, nyírtegni is szoktam, és a rendrakás sem az erősségem. Már elmondtam magamról mindent, hát én ilyen vagyok.

Nagy Flóra, 3. oszt.

Egy szokványos fiú vagyok. Külsőleg szinte, mint a többi srác, barna hajjal és zöld szemmel. Elég vékony vagyok, de hát mit tehetnék, hisz eszem rendesen! Nagyon szeretem a hasam, néha ezzel örületbe kergetem az anyut. Elég egy édes pillantás vagy mosoly és már el is intéztem! Szerintem okos, ügyes és rafinált vagyok. Kedvenc tevékenységem a szerelés. Mindent szétszedek, persze ennek a szüleim nem mindig örülnek. Igyekszem szót fogadni, de ez nem mindig sikerül. Sokat segítek a házimunkában, kertészkedni is szeretek. Minden jóban és rosszban benne vagyok. De mit is tehetnék? Csak egy igazi gyerek vagyok!

Köböl Szilárd, 3. oszt.

Ötödikeseink feladatul kapták, hogy bújjanak a János vitéz egy-egy szereplőjének bőrébe:

Kalandozásaim

Egy rozoga széken ültem, mikor a szomszéd lány elmondta, hogy drága Iluskám meghalt. Abban a pillanatban úgy éreztem, hogy a világ összedőlt körülöttem.

Már életem kezdetén szerencsétlen voltam. Édesanyám otthagytott a kukoricaföldön. Nevelőanyám szeretett, de ő is korán meghalt. Nevelőapám csak kihasznált, majd elkergetett otthonról. Most pedig egyetlen örömöm az életben is elveszítettem.

– Miért? Miért nem lehetünk egymáséi? – kiáltottam a messzeségbe. Felálltam és kísétáltam a temetőbe. Napnyugtáig álltam kedvesem sírjánál... Leszakítottam egy rózsaszálat a hantról, a mellkasomra tűztem és úgy döntöttem, életem végéig vándorolni fogok. Már messze jártam szülőfalumtól, mikor egy erdőhöz értem. Egy fazekas szekere volt a sárba ragadva. Odaléptem az öreghez, megfogtam a szekeret és kipenderítettem a sárból. A fazekas csak ámult, szóhoz sem jutott.

– Mondja csak, merre vezet ez az út tovább? – kérdeztem tőle.

– Óriások lakják a földet, de aki oda belépett, még nem jött ki élve! – válaszolta ő.

Nem ijedtem meg, tovább mentem. Nemsokára az óriások csőszével találtam szemben magam. Rám akart lépni, de én magasra emeltem a kardom. Az óriás rálépett, elszédült és a patakba zuhant. Megérkeztem Óriásországba. Beléptem a palota ajtaján, ahol az óriások királya éppen sziklát ebédelt. Engem is megkínált. Egy darabot kértem csak. Ahogy elém

tették, a király fejéhez vágtam, aki azonnal szörnyethalt. A többi óriás királynak választott engem, de én visszautasítottam. Kaptam tőlük egy sípot. Megkértem őket, hogy ha belefújok, azonnal teremjenek mellettem.

Újra útnak indultam. Elértem egy sötét országba, ahol boszorkányok szálltak seprűn. Belefújtam a sípba. Ott is teremtek az óriások. Közös erővel legyőztük a boszorkányokat. Az egyik banya Iluska mostohája volt. Fogtuk a vén banyát és a falu határáig hajítottuk. Ekkor mindenhol kivilágosodott és újra ragyogott a nap. Tovább bandukoltam, végül annyira elfáradtam, hogy útközben ledőltem és elaludtam. Furcsa álmaim voltak. Kakasszóra ébredtem. Érdekes érzésem volt, de nem törődtem vele, tovább ballagtam. Egy tengerhez értem, ahol az öreg halász nem akart átvinni a túlsó partra. Belefújtam a sípomba. Az egyik óriás nyomban ott termett. Három hétig vitt a vállán, mire Tündérországba értem. Legyőztem három medvét, három oroszlánt és egy sárkánykígyót, mikor a sziget belsejébe értem. Egy tó partjára sétáltam. Levettem mellkasomról a virágot, és a vízbe dobtam. Hát csodák csodájára, mi történt! Kedves Iluskám jött ki a víz alól! Megtudtam, hogy a tó az élet vize volt!

A tündérlányok Iluskát királynévá, engem pedig királlyá választottak. Soha nem voltam olyan boldog, mint abban a percben.

Szaksz Patrik, 5. oszt.

Ilyen vagyok

Marci a nevem, és vagyok, aki vagyok. Egy átlagos tízéves fiúcska, aki sokszor a szülei idegein játszik, mégis mindig a kis hercegük marad.

Igazából fogalmam sincs, mivel fogom megtölteni ezt a lapot, a titkaimat meg nem szeretném csak úgy kifecsegni, szóval elég nehéz helyzetbe kerültem. Azért megpróbálom. Koromhoz képest elég magas vagyok, már a születésemnél megállapították, hogy nagy gyerek leszek. Ezt főleg a lábam mérete miatt gondolták, amik úgy néztek ki, mint a békauszonyok. Megsúgom, ma már nem olyanok, de tényleg igazuk volt: nagy lábon élek. A családban még mindig én vagyok a legalacsonyabb, de már nem sok hiányzik, hogy anyu legyen a mi kis minyonunk. Szőkeségemhez még pluszba megkaptam a kék szemeimet, amitől tényleg mindenki odavolt... amíg kicsi voltam. Mostanában azt szokták mondani azok, akik igazán ismernek, hogy olyan vagyok, mint egy angyalarcú kis ördögfióka. Nem hibáztatom őket, sok

esetben tényleg igazuk van. Lehet, nem én vagyok a legjobb gyerek a világon, de azt nagyon nem csípem, ha valaki kétszínű, hazudós és verekedős (kivéve, amikor Veronikával, a nővéremmel jól összekapunk).

Tanulni viszont nagyon szeretek, csak sokszor elkezdeni nehéz, halogatom a dolgokat, ameddig csak lehet. De ha egyszer nekifogok a leckéknek, megy a tanulás, mint a karikacsapás. Utólag mindig rájövök, hogy nem kellett volna hisztiznem, mert sokkal hamarabb kész vagyok, mint gondoltam volna. Ezentúl a türelmemre is szükségem lesz, mert a gitározáshoz jó nagy adag kell abból. Csak most kezdtem járni zeneiskolába, de én is olyan kitartó szeretnék lenni, mint a nővérem. Majd meglátjuk!

Van egy dolog, amit nagyon szeretek csinálni: beszélni. Régen a szüleim eléggé megijedtek, mert kétéves koromig nem bírtam megszólalni. Ez a mi családukban elég ritka. Szinte ujjongtak, amikor elkezdtem valamit motyogni. Ma már az ellenkezője igaz, néha alig várják, mikor fogom be végre a számat. A nagy hangomra a tanító néni már az első osztályban felfigyelt, beíratott a szavalóversenyre. Azóta is rendszeresen járok mesét mondani, és nagyon élvezem.

Van még valami, amit igazán megkedveltem, ez a teniszezés. Két éve, az első edzéseken még nem gondoltam volna, hogy ennyire megtetszik. Örömmel járok minden alkalommal, és alig várom, mikor mehetek legközelebb. A labda végre már arra repül, amerre szeretném.

Elárulom azért pár rossz tulajdonságomat is, például amikor százszor kell elmondani valamit, mire meghallom. Állítólag a legbosszantóbb szavaim közé tartozik a „mindjárt” és a „várjál”, ami elég soká szokott tartani.

Szeretem a hasamat is, mikor finom az ebéd az iskolában, mindig duplázok. A mamám azt szokta mondani, hogy öröm főzni ennek a gyerekeknek.

Talán ennyi elég is lesz rólam. Lassan beesteledik, a tollamból is kifogy a tinta, és meg is éheztem. Megyek, megnézem, mit főzött anyukám vacsorára.

Mihalovič Marcell, 4. oszt.

Üknagyapám az első világháborúban

Az én üknagyapámat Újvári Istvánnak hívták, Alsószeliben élt. Nagyon örülök annak, hogy a családra hagyott egy naplót, amelyben leírta az egész életét. Ezt a naplót először a dédmamám, az ő lánya olvasta fel nekem, de azóta már én is többször elolvastam.

Ükapám 1900-ban született és 1989-ben halt meg, sok mindent megélt. Nehéz élete volt, részt vett mind a két világháborúban. Nekem a naplójában a legjobban az a rész tetszett, ahol az I. világháborúról írt. Mikor ezt a részt olvasom, arra gondolok, hogy milyen nagy csoda, hogy nem esett el, és életben maradt. Az I. világháborús élményeit írom most le. Szó szerint is idézem néha az ő sorait, mert nagyon izgalmasan írta le, ami vele történt.

1918. január 16-án sorozták be katonának Galántán. Szülei nagyon sírtak, mert 5 bátyja ekkor már a fronton harcolt, és egy sajnos meg is halt. A törvény szerint egy családból hat fiút nem sorozhattak volna be, de ükapámék ezt nem tudták, ezért ükapám is bevonult.

Február 8-án rukkolt be Pozsonyba a 72-es gyalogezredbe. Németül ment a kiképzés. Nehéz volt megszokniuk a német szót, de elég hamar megtanulták. Minden reggel mentek gyakorolni Ligetfalura. Májusban beosztották őket a menetszázadba, várták az indulást a harctérre. Egyszer végig kellett nézniük két fiatal katona kivégzését, akik nem akartak megint visszamenni a harctérre, mert nemrég jöttek vissza onnan.

Ükapámék százada június elején kapta meg a parancsot, hogy indulnak a frontra. A frontra utazást így írja le a naplóban:

„Délután mentünk ki az állomásra, csak úgy szakadt az eső. Az állomáson marhavagonokba szálltunk fel, egy vagonba kb. 30-an. Elindult velünk a vonat, de nem tudtuk, hogy hová, csak hogy Bécs felé. Később megtudtuk, hogy az olasz frontra. Dél-Tirolban szálltunk ki, egy kis olasz faluban Egy raktárféle helyiségben szállásoltak be. Itt már harcászati kiképzés volt, óriási magas hegyek között. Olyan meredekre mentünk, hogy puskatussal húztuk föl egymást, de nagyon kellett vigyázni, mert ha meglazult egy kődarab, mindenkit lesodort magával.”

Ükapámék aztán augusztusban kapták a parancsot, hogy a zászlóaljuk megy tovább a francia frontra. Ekkor már éles tölténnyel, gránáttal gyakorlatoztak, tanították őket, hogy kell a tankot megsemmisíteni.

Most megint folytatom az ő szavaival: „Délután el is indultunk, de itt már kisvasúton keskeny vágányokon, álcázva. Közel volt már a francia front. Itt már nagyon látszott a háború nyoma, éjjel nem tudtunk aludni a sok patkánytól, rajtunk mászkáltak, és már akadt tetű is. Itt voltunk szeptemberig. Szeliben épp azon a vasárnapon volt a búcsú, mikor kimentünk a frontra az első vonalba. Itt már süvítettek az ágyúgolyók, nagyon meg voltunk ijedve, mi fiatal, 18 évesek.

A barakkban heten voltunk, ezért az őrmester azt mondta, hogy „Újvári, maga menjen át a másik barakkba, mert itt sokan vagyunk.” Átmentem, lefeküdtem, rá egy 5 percnnyire óriási robbanás volt a barakkban, amelyikben én azelőtt voltam. Egy fiú ki akarta venni a hátizsákjából a kenyerét, de abban voltak gránátok is. Egynek lecsavarodott a kupakja és felrobbant. Leszakította a fiú keze fejét. A többiek is megsebesültek, kettő meghalt. Így mentett meg engem az őrmester talán a haláltól is.”

Ezután csendesen múltak a napjaik. Szeptember 26-án papám korán reggel szolgálatban volt. A hadnagy úr kérdezte tőle, hogy: „*Mi van, Újvári, fázol? No, még meleged is lesz!*” mondta, mert ő már tudta, hogy támadás lesz. 26-tól állandóan lőtték őket a franciák. Egy szlovák katonát éppen mellette talált el egy lövedék, meg is halt.

A napló egyik legizgalmasabb része az, amit most leírok:

„Október 7-én dél felé elküldtek a zászlóalj parancsnokságra jelentést tenni. Egy kilométert mentem a futóárokban, egy híd alatt is át kellett másznom. Mikor odaértem, a parancsnokságnak hűlt helye volt, döglött lovakat, katonákat láttam holtan. Akkor már tudtam, hogy be vagyunk kerítve. Elindultam vissza a századhoz, nagyon meg voltam ijedve, hogy mi lesz velem, hisz csak gyerek voltam. Odaértem ahhoz a hídhöz, amely alatt átjöttem, de az már szét volt veretve, föl kellett lépnem a tetejére. Akkor az ellenség, rám lőtt. Szerencsére a bakancsom előtt a földet találta el. Hasra vágódtam, visszacsúsztam a futóárokba. Amikor a kavernánkba értem, jelentettem a századosnak, hogy mi újság, de már ő is tudta, hogy be vagyunk kerítve. Mondta, hogy szedjük szét a géppuskákat és adjuk meg magukat. Úgy is lett. De már ott is voltak a katonák, de nem franciák, hanem amerikaiak. Köztük sok fekete néger. Intettek, hogy menjünk föl. Nagyon féltünk, mert 5 puskacső meredt ránk. A zászlós odaszólt nekem, hogy „*Gyere, Újvári, menjünk, már mindegy, lesz, ami lesz.*”

Reszkette fölértünk, nagyot ugortunk, mikor elhagytuk a puskacsöveket. Szerencsére nem bántottak. Így estem fogságba 1918. október 8-án.”

Ükapám 2 évig volt francia fogságban, és csak 1920-ban jöhetett haza.

Én nagyon sokszor elolvastam a naplójának ezt a részét, és főleg azért sajnáltam őt, mert csak 18 éves volt ekkor, és bármikor meghalhatott volna. De szerintem nagyon bátor volt, és én a példaképemnek fogom tartani mindig.

Nagy Olivér, 5. oszt.

Az anyanyelvemről

„A magyar nyelv olyan, mint egy hangszer: aki játszani akar rajta, annak minden áldott nap gyakorolnia kell.” (Lénárd Sándor)

Az anyanyelvem az én legnagyobb kincsem. Csak ezen a nyelven vagyok igazán önmagam, így tudom érzéseim és gondolataimat igazán kifejezni. Az iskolában idegen nyelveket is tanulunk, ami nagyon fontos a tudásunk szempontjából, de a legfontosabb az anyanyelvünk tökéletes elsajátítása. Napjainkban sajnos nagyon gyakori az, hogy idegen szavakat vegyítünk a beszédünkbe. Nálunk, a Felvidéken már berögződtek nyelvhasználatunkba azok a szlovák szavak, hogy: zsuvi, párki, spekacski, horcsica. Ezeknek szavaknak a használata kerülendő, hiszen van magyar megfelelőjük, ugyanígy kerülendő a szlengek és a rövidítések használata is. Bizonyos esetekben viszont célravezető az idegen nyelvű vagy a nemzetközi megnevezést használni.

Ha felnövök, akkor szeretnék egy helyesen használt anyanyelvet átadni a gyerekeimnek. Én ezért mindig megpróbálok odafigyelni beszédemre. Az anyanyelvem jobb megismerése érdekében én is bekapcsolódom többféle magyar nyelvi versenybe, ilyen például az Ipolyi Arnold Mesemondó Verseny vagy a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Verseny, de még sok más magyar nyelvi tanulmányi versenyen, vetélkedőn is részt veszek. Fontosnak tartom az alábbi sorok mondanivalóját:

*„Mert én megtanulom, megőrzöm
Tanítom, tovább adom*

*A szüleim nyelvét a gyerekeim hangján
Elkopni nem hagyom.”*

Pleva András Álmos, 6. oszt.

A Föld napja

Örülök a tavasznak, mert végre melegebb az idő, és így alkalmam nyílik kimenni a négy falon kívülre. Szabad időmben gyakran ki szoktam járni a természetbe biciklizni, sétálni vagy akár horgászni is apuval.

Mivel a hó már elolvadt, sajnos sok minden előkerül, amiket korábban nem láttunk. Igen, a sok kidobott holmira, szemétre gondolok, mely szanaszét hever a határban. Szomorú ilyen dolgokat látni, szinte érthetetlen, hogy tud valaki ennyi mindent kihordani, szétdobálni ahelyett, hogy belerakná otthon a kukába vagy a szeméttelre vinné. Nekem sem tetszik, hogy ez így van, jó lenne valamit vele kezdeni, eltakarítani. Közeledik április 22., melyet a Föld napjának is neveznek, ilyenkor akadnak személyek, illetve kisebb csoportok, akik elhatározzák, hogy tesznek valamit egy szebb, jobb egészségesebb környezetért. Az egyik ilyen csoportnak én is tagja vagyok, ez pedig az STG Dolné Saliby. Velük szoktam tornázni, barátságos emberek csoportja, szeretek velük lenni. A csoportnak megközelítőleg 40 tagja van, fiúk lányok vegyesen, szinte minden korosztályból van valaki 10-től 50 éves korig. A csapat legnagyobb részét Pered sportolói teszik ki, de vannak tagok Alsó- és Felsőszeliből, továbbá Deákiról, Vágkirályfáról, Feketenyékről, Vízkeletről, sőt még Vágssellyéről, Galántáról és Dunaszerdahelyről is. A csoportot az alsószeli Moravský László vezeti, aki egyben a keresztapám is. Valószínű, ezért is csatlakoztam a csapathoz.

Meséltem is neki, hogy mennyi szemetet láttam a határban és hogy milyen csúnya látvány volt. Ekkor támadt az ötlete, hogy tegyünk valamit, hogy ez ne maradjon így. Megszervezte a csapatot, és néhány önkéntessel együtt belevágtunk. Eddig három napig gyűjtöttük a szemetet az egyik kanálisból. Az apróbbakat zsákokba raktuk, a nagyobbakat, mint a gumibroncsok, rakásra hordtuk, hogy egyszerűbb legyen az elszállításuk a megfelelő helyre. Örülök, hogy én is részese lehettem ennek a munkának. Hát kicsit el is fáradtam, de jó volt azzal a tudattal hazamenni, hogy tettem én is valamit a környezetem tisztaságáért. Boldog vagyok, és már alig várom a szombati napot, mert befejezhetjük az elkezdett munkát és újra együtt lehetek a csapattal.

Takács Richárd, 6. oszt.

Családi együttlét a vesztegár idején

Most, hogy e téma a tudomásomra jutott, rémlik, hogy létezett valami vesztegár is az idén, ami aszociális típusú személyemnek fel se tűnt... Minden iskolai év elején a hasonló témákat feszegető fogalmazásokat el szokom intézni egy hosszú bevezetéssel érdekfeszítő életemről, majd a tárgyalásban ezt meg is cáfolom egy jó két oldalig terjengő panaszáradattal, aztán ezt még nyakon öntöm egy befejezéssel, ha van még arra türelmem, vagy csak simán el nem felejem. Mivel bizonyos esetekben hagyományörző ember vagyok, mint példának okáért a mostaniban is, pontosan eszerint készül el ez a fogalmazás is.

Optimista ember lévén tervekkel felszerelve vártam a nyarat, olyan tervekkel, melyeket még a szájmaszk viselete sem befolyásolt volna, azonban útközben valami nagyon eltolódott. Az előbbi részből kiindulva pedig megtippelhetik, hogy írásom pontosan erről fog szólni. Jó szórakozást...

Az egyik nagyszerű, és még úgy-ahogy az én képességeimmel kivitelezhető tervem az volt, hogy egy Watterpad-hez is akartam kapcsolni valamilyen jelzőt, de inkább meggondoltam magam-nevű alkalmazáson folytatom kezdetleges írói karrieremet, és összehozok végre egy olyan valamit, amire könyvként tud tekinteni az ember. Ennek a Nap serkentő hatását figyelembe véve, és persze azt is, hogy meddig lehet nyugodtan otthon bármiféle emberi interakció nélkül dolgozni, az ébredésemtől az ebédig tartó időkeretet adtam meg. Másik, csodálatos jövővel kecsegtető tervem az volt, hogy a Newgrounds nevű weboldalra osszerityentek egy animációt az ott neves szeptember 22-re, és mivel „csekélyek” az elvárásaim magammal szemben, én már éreztem a földíj szagát. Egy baj azonban felmerült: csupán a Napalm-B-nek van olyan szaga, mint a győzelemnek, a 416 dollár és 16 centnek pedig távolról se. Az inkább a csapda jól álcázott volta, így hát gyönyörűen, önszántamból bele is sétáltam.

Eljött a nyár első napja. Tizenegy óra táján jókedvűen másztam ki az ágyból, aztán szomorúan konstatáltam, hogy ezzel az első tervemnek az alappillére megremegett. Sebaj – gondoltam –, van még hatvanegy nap. A csapda ki is nyílt, és türelmesen várni kezdett...

Biológiai órám és a rendes időszámítás összeegyeztethetetlensége után jött a második prúszer: „Na, még 60 nap, ráérek.” Iszonyatosan lusta lettem. A könyvírás későbbre toló-

dott, a meg se kezdett animáció pedig szüneteltetve lett. A csapdának itt fogyott el a türelme, mert azonnal körülzárt, úgyhogy ekképpen játszódtott le az a cirka két hónapos időszak:

Miután az időben kelésről lemondtam, eszembe jutott, hogy akár a két terv sorrendjét föl is cserélhetném, de hát kinek van kedve délelőtt a gép előtt ülnie, mikor süt a Nap, meg hasonló dolgok, amik más évszakban nincsenek?! Na ugye. Ezt a bölcsességemet jól példázza, hogy ehelyett délutánig a tornác árnyékében olvasgattam a táblagépen. És mivel a figyelmet könnyen le lehet kötni, a könyvírás pontban este tízkor kezdődött, majd éjjélre be is fejeződött. Ez a rendszer egy hónapig tökéletesen működött, aztán gyümölcse is született egy általam olvashatónak minősített könyv formájában, de hogy tényleg az-e, nem fogjuk megtudni, mert állandó olvasótáborom egyelőre nem létezik. Első tervem letudva, akárcsak a kedvem az íráshoz, már egy ideje. Most is, ha túlságosan jól sikerült volna álcáznom.

Maradt hát az animáció. Egy animáció és 53 nap szeptember 22-ig. „Még sikerülhet” – mondtam, aztán egy újabb csapda befogta végre a nagy szájamat is. Itt a túlzott elbizakodás indította be a csapdát. Hisz ha Krinkels, a sorozat atyja, aki elindította ezt a szeptember 22-i dolgot, egy animációt átlagosan 22 óráig készít, akkor pont rajtam fog kifogni? Pont rajtam, aki animációt éppen csak Scratch-csel gyártott informatikán, aztán több tehetsége nincs is? Naná, hogy kifogott rajtam! Pedig olyan jól indult: könnyörgés nélkül bekapcsolt a laptop. Az az utáni 10 perc után pedig vörös szemmel néztem a képernyőt, ahogyan világított rajta a boldog jövővel kecsegtető üzenet, hogy a frissítés várhatóan augusztus 2-ra települ. 2050-ben... De ez sem tántorított el, mert addigra már én is tisztában voltam vele, hogy egy hónapomat elpazaroltam. Néhány módszerrel, amik miatt remélem nem vagyok rajta az FBI-watchlist-en lefaragtam a harminc évből harmincat, és azonnal letöltöttem az első alkalmazást, ami erre a célra megfelel, és persze amelyik ingyen volt. Az viszont tényleg két napig töltődött... De én türelmes ember vagyok, kivártam, majd szép lassan működőképesé is tettem, aztán meg szembesülhettem vele, hogy rajzoláshoz, animáláshoz egyáltalán nem értek. De én akkor is tovább folytattam a harcot: Rajz? Hisz csak két oválisból állnak a szereplők az eredetiben is, ez menni fog. Animáció? Itt van ilyen spéci kis alkalmazás, be tudtam kapcsolni, van remény. Persze, hogy nem. Kétfrontos háborúra került sor, ahol egyik oldalról az újabb frissítés támadott hirtelen, másikról pedig az ingadozó derűlátásom gyengítette a védelmet szabotázsakciókkal. A két hétig tartó kegyetlen csatározás végül az én kapitulációm-

mal ért véget, amit egy elnagyolt karakterrajz nyújtott be, amin még véletlenül sem nézett ki normálisan a két ovális. A csúfos vereség után még gerillatámadásokkal megpróbáltam viszhozni az önbecsülésemet, de hiába az olyan gondosan felépített többlépcsős terv, hogy a régi idők anime-gyártóira megemlékezve pusztá kézzel elkészítem, oválist rajzolni még akkorra se tanultam meg. Végleg feladtam...

A többi említésre méltó dolog, amit már akarva se tudtam volna elrontani, és emiatt nem megyek beléjük bővebben: Voltam kirándulni. Háromszor. A szájkosár még nagyon akkor se tűnt fel, úgyhogy lehet, a vesztegzárat mindjárt kitörlöm a címből, de inkább mégse, mert így meg nem lesz meg az elegendő mennyiség. Először júliusban voltunk a Balatonnál, hogy apum immár harmadjára úszhassa át. Mikor megérkeztünk, kaptunk egy kisebb sokkot, de most nem az én hibám miatt, hanem valami hasonló munkamentálitással bíró egyén miatt, ugyanis valaki nem nagyon számolt utána a dolgoknak. Merthogy pontosan 12-ig lehet a vízbe menni, de ehhez képest 9-kor a sor jó, hogy nem a másik parton volt. Senki nem élt a lehetőséggel, hogy vizes hajjal menjen fotózkodni, mint aki máris átúsza.

Voltunk a nagymegyeri fürdőben. Remélem, hogy azt a pénzt, amit egy kis pohár kofo-láért képesek elkérni, szétosztják az éhező afrikai országok között.

Voltam Körnöcbányán kipróbálni a sziklamászást unokatestvéreimmel, meg az ő szüleikkel. Én tudok sziklát mászni. Unokatestvérem nem annyira. Én tudok egy kézzel kapaszkodni a semmi fölött, ő nem tud mászni. Ő viszont még jobban vissza tud csúszni, mert én őt is meg tudom emelni a másik kezemmel. Hát persze. És tényleg persze.

Vége... Majdnem. Befejezés. Rosszabbat nem csinált velem ez a nyár se, még úgyse, hogy másodjára is le kellett írnom, mert nem találtam meg az előző jegyzeteimet.

Száz Balázs, 9.B oszt.

A kiskutya és az oroslán

– Sziasztok, Tappancs a nevem, és egy tacsó vagyok. A gazdám, Dóri, sérült állatokat visz el állatkertekbe. Legtöbbször az erdőbe megyünk, és rókákat keresünk, de legutóbb valahogy egy hosszabb útra vitt. Repülővel utaztunk egy nagyon meleg hely felett. Ott láttam csíkos lovakat, nagy, foltos cicákat. De amit Dóri keresett, azt nem találtam. Láttam vizet,

de abban óriási béka volt, nagy fogakkal. Dóri megkért, hogy ne menjek bele, mert a béka neve krokodil. Utána egy hosszú nyakú tehén mellett mentünk el. Dóri persze magyarázta, hogy az ott egy zsiráf. Gondoltam, megpihenek egy bokor mellett, de akkor észrevettem azt az állatot, melyet kerestünk. Örömben olyan hangosan kezdtem ugatni, hogy felébredt a nagy sörényű cica. Megijedtem a nagy fogaitól.

– Elnézést, óriási cica! – mondtam ijedten. Először csak rám mordult:

– Hogy mertél felébreszteni? – kérdezte mérgesen. Aztán a mancsával felém nyúlt és hadonászott. Elfutottam, majd Dórral együtt befogtuk és elvittük a bronxi állatkertbe.

Panyik Dóra, 4. oszt.

Ötödikeseink feladatul kapták, hogy bújjanak a János vitéz egy-egy szereplőjének bőrébe:

Életem története

Gyerekkoromra már nem emlékszem, csak arra, hogy árva leány voltam, akit befogadott a gonosz mostoha. A faluban élt egy fiú, akit szintén örökbe fogadtak, úgy hívtak minket, hogy a falu árvái. A fiú neve Jancsi volt, akivel szerelmesek lettünk egymásba. Egy nap a pataknál mostam a ruhákat mostohám parancsára. Ott legeltette Jancsi nyáját. Kicsalt a vízből, hamar beesteledett, úgy elment az idő, hogy észre se vettük. Hirtelen megjelent a mostohám, és elkezdett szidni: – Te semmirekellő! Lopod a napot és itt istentelenkedel? – szólt mérgesen, szinte kiabálva a mostoha, de Jancsi megvédett. Amikor mindez történt, hirtelen eltűnt Jancsi nyája, mire indultam aludni, hirtelen meghallottam furulyája hangját, kiementem, és el kellett búcsúznunk, mert elvesztette nyáját, és mostohaapja elkergette. Elbúcsúztunk egymástól. Miután Jancsi elment, a mostohám még szigorúbb lett velem, eddig Jancsi fogta vissza őt. Jancsi nem tért vissza. Nagyon hiányzott, aggódtam érte. A mostohám minden nap halálra dolgoztatott. A végére nem bírtam tovább és véget vettem életemnek, elegendő lett a sok munkából.

Később arra ébredtem, hogy kibújok a virágból és megláttam Jancsit. Elmesélte az összes kalandját. Elmondta, hogy a mostohám igazából egy boszorkány volt. Kiderült, hogy Tündérországból vagyunk és végre élhetjük a közös életünket boldogan.

Lóci Zita, 5. oszt.

Kalandozásaim Óriásországban

Kukorica János becses nevem, árva volnék, kukorica között találtak. Sanyarú sorsom volt. Juhászbojttárból kalandjaim során igaz vitéz lettem, de egyetlen szerelmem sajnos elvesztettem. Bánatomban sokat vándoroltam, Iluska halála nagyon fájt és így próbáltam feledni szomorúságomat. Egy erdőhöz értem, mindig beljebb és beljebb mentem és sokszor elcsodálkoztam rajta, hogy milyen óriási minden, ami körülvesz. Ekkor döbbsentem rá, hogy Óriásországban járok. Hallottam, hogy ezen a vidéken emberevő óriások élnek. Ballagtam és egyszer csak megpillantottam egy nagy fekete várat. Benyitottam a palota ajtaján, alig értem el a kilincset. Odabent az óriáskirály kösziklát ebédelt.



– Adjon Isten jó napot idegen, bátor vagy, hogy ide bemerészkedtél! – üdvözölt a király gúnyosan.

– Adjon Isten, nem félek biz’ én, nincs mit vesztenem! – válaszoltam.

– Jössz-e kösziklát ebédelni, te ember, vagy inadba szállt a bátorságod? – kérdezte a pök-hendi király.

Elfogyott a türelmem, mikor a király köszikla ebéddel fogamat akarta törni.

– Na, megállj most megbánod, hogy ujjat húztál velem! – kiáltottam és meglódítottam egy követ, ami egyenesen a király homlokán koppant. Az agyveleje azonnal kiloccsant és meghalt. A többi óriás sírva fakadt és ekként kérte, hogy legyek a királyuk:

– Ne bánts minket, inkább légy az új királyunk!

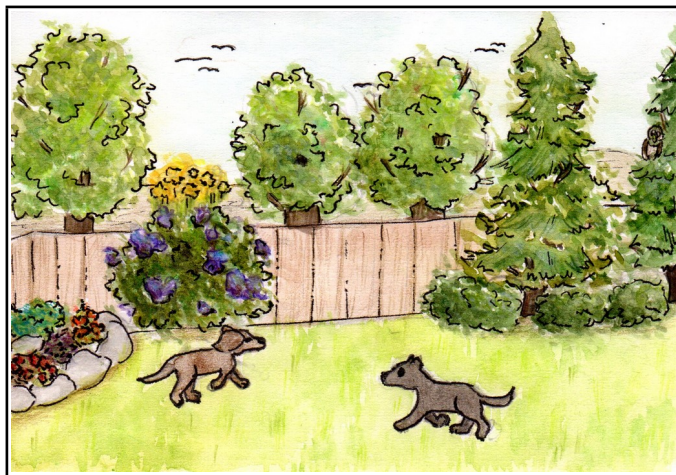
– A hízeltő ajánlatot nem fogadom, más az én életcélom – mondtam nekik –, nem maradhatok, mert tovább kell mennem.

Búcsúzóul egy sípot adtak ajándékba, hogyha bajba kerülnék, fújjam meg, és ők azonnal rohannak segíteni nekem. Elbúcsúztam és tovább indultam.

Vanko Norbert Bence, 5. oszt.

Ha kinézek az ablakon...

Hat éve költöztünk Felsőszelibe. Mikor kinézek az ablakon, a kutyáinkat látom, ahogy rohangálnak a kerítésnél. Látok két tuját és négy fenyőt is. Több bokor van közöttük. Az egyik fán van egy kisbagoly, aki éjjelente mindig vijjog. Van egy diófánk az út túloldalán, és két meggyfánk is, mögöttük már a határ látszik. Sokszor látunk őzeket, nyulakat, madarakat.



Nagyon vonz ez a tájkép, hiszen ha kinézek az ablakon, látom a lenyugvó napot és a napraforgókat is. A traktorokat megszoktuk, ahogy a többi autót is. Sokat járunk ki az utcára sétálni, futni, biciklizni, görkorizni és beszélgetni.

Amikor a másik ablakon nézek ki, akkor látom a kutyabódét, a járdát, a kutyáinkat, ahogy pihennek az udvaron. Van egy orgonafánk és sziklakertünk.

Szeretem az ablakból a kilátást, mert megnyugtató, és szeretek itt élni.

Süll Kira és Tília, 4. oszt.

Édességországban jártam...

A születési bulim után nagyon elfáradtam és álomba szenderültem.



Egyszer csak azt vettem észre, hogy körülöttem minden színes. Ámultam-bámultam, ahová néztem, minden édességből készült. A barátnőim is ott voltak és már engem vártak. Mivel születésnapom volt, ezért meglepetést készítettek. Elindultunk egy csokival kiöntött úton. Körülöttünk a mező marcipánból, a fák nyalókákból, a virágok színes nyalókákból voltak.

Az égen a bárányfelhők vattacukorból tündököltek. A mellettünk csordogáló folyóban pedig víz helyett kakaó folyt, amit meg is kóstoltunk. Megérkeztünk a helyre, ahol a kockacukor asztalon egy hatalmas torta várt, amiből egy kis csoki kutyas bukkant elő. Sokat játszottunk vele. Aztán együtt táncoltunk és énekeltünk. A nap végére nagyon elfáradtunk és lepihentünk a tejescsoki fotelokba.

Mire felébredtem, már a szobámban találtam magam. Minden eltűnt. Akkor rájöttem, hogy mindez csak álom volt. Valószínűleg a sok édességtől már álmomban is csak a csokin járt az eszem.

Tóth Lara, 4. oszt.

A pitypang

Minden ember ismer engem. Sokszor gyermekláncfűnek is becéznek. Gyógynövény vagyok. Kertekben, mezőkön, réteken élek. Szeretem a napsütést. Hosszú, zöld száram és nagyon érdekes leveleim vannak. Virágom élénk-sárga színű. Gyakran előfordul, hogy a gyerekek nyakláncot vagy fejdíszet készítenek belőlem. A felnőttek kevésbé kedvelnek, mert a ruhákon sárga foltot hagyok. Szerintem én egy érdekes növény vagyok.

Šátor Brigitta, 3. oszt.



A fogalmazások illusztrációit Erdélyi Flóra (8. oszt.) rajzolta.

ILYENEK VOLTUNK...



1.A osztály

Osztályfőnök: Pónya Zsuzsanna

- | | |
|----------------------|------------------------|
| 1. Bachraty Csongor | 7. Papp Mónika |
| 2. Balczarek Dorina | 8. Szabó Dávid |
| 3. Fatura Tamás | 9. Szalay Bianka |
| 4. Kontár Emily Rose | 10. Takács Lilian |
| 5. Kontár Marcel | 11. Vanko Imre |
| 6. Molnár Csaba | 12. Vanko Nimród Endre |



1.B osztály

Osztályfőnök: Mura Anita

- 1. Fülöp Levente*
- 2. Hlaváč Koppány*
- 3. Horváth Borbála*
- 4. Jakubecz Dóra*
- 5. Köböl Vivien*
- 6. Kohút Simona*

- 7. Kontár Krisztián*
- 8. Pulen Boglárka*
- 9. Szomolai Liana*
- 10. Takács Dominik*
- 11. Takács Noel*



II. osztály

Osztályfőnök: Blazsek Beáta

1. Koday Livia Liza
2. Kontár Adrián
3. Kontár Benedek
4. Kontár Lia
5. Lancz Sebastian
6. Mikus Szófia

7. Mikus Zsóka
8. Pónya Ádám György
9. Szabados Zsófia
10. Szabó Dorka
11. Szakolci Ádám
12. Šereš Kristóf



III. osztály

Osztályfőnök: Rakoncza Éva

1. Cetli Hanna Laura

2. Hlaváč Eszter

3. Kontár Noémi

4. Köböl Szilárd

5. Nagy Flóra

6. Šátor Brigitta

7. Soják Emese

8. Szabó Noémi

9. Takács Mihály



IV. osztály

Osztályfőnök: Szalai Gyöngyi

- | | |
|----------------------|---------------------|
| 1. Hegedűs Márk | 7. Perleczky Rozina |
| 2. Laca Károly | 8. Süll Kira |
| 3. Mihalovič Marcell | 9. Süll Tília |
| 4. Molnár Máté | 10. Tóth Lara |
| 5. Néma Noel | |
| 6. Panyik Dóra | |



V. osztály

Osztályfőnök: Néma Dezső

- | | |
|---------------------|-------------------------|
| 1. Babos Sofia | 12. Nagy Barnabás |
| 2. Deák Patrik | 13. Nagy Olivér |
| 3. Göndör Áron | 14. Németh Zsófia |
| 4. Hagony Dániel | 15. Pónya Márk |
| 5. Horváth Lilien | 16. Soják Patrik |
| 6. Katona Nikola | 17. Szabó Domonkos |
| 7. Keszi Bianka | 18. Szabó Kevin |
| 8. Kleisner Zoé | 19. Szaksz Patrik |
| 9. Královič Ádám | 20. Vanko Norbert Bence |
| 10. Lóci Zita | 21. Víg Sofia |
| 11. Mészáros Nimród | |



VI. osztály

Osztályfőnök: Jakubecz Márta

Asszisztens: Lénárt Krisztina

- | | |
|------------------------|--------------------|
| 1. Balczarek József | 11. Pónya Boglárka |
| 2. Francisti Laura | 12. Renczes Viktor |
| 3. Gyurcsy Viktória | 13. Rózsa Tamás |
| 4. Horváth Krisztián | 14. Šereš Zalán |
| 5. Kiss Emma | 15. Szimeth Jázmin |
| 6. Kolozsi Csenge | 16. Szócs Gergő |
| 7. Lavu Roland | 17. Takács Richárd |
| 8. Madový Krisztina | 18. Tankó Vivien |
| 9. Papp Domonkos | 19. Tóth Bibiána |
| 10. Pleva András Álmos | |



VII. osztály

Osztályfőnök: Szabó Zsófia

- | | |
|--------------------|----------------------|
| 1. Bálló Fanni | 11. Németh Melinda |
| 2. Dobosi Rebeka | 12. Osztényi Kende |
| 3. Garaj Boris | 13. Pavlus Edina |
| 4. Gyurcsy Flóra | 14. Pelikán Imre |
| 5. Katona Viktória | 15. Renczes Áron |
| 6. Kiss Adrián | 16. Stehlárik Tamara |
| 7. Kontár Máté | 17. Szalai Áron |
| 8. Kovács Adrianna | 18. Varga Alexa |
| 9. Laca Krisztián | 19. Váczi Gellért |
| 10. Nagy Adrián | 20. Vičápy Fanny |



VIII. osztály

Osztályfőnök: Nogely Mónika

- | | | |
|--------------------|-----------------------|------------------------|
| 1. Cafik Marianna | 8. Fehér Enikő | 15. Opál Kristóf |
| 2. Dömény Bianka | 9. Fekete Szabolcs | 16. Perleczky Fruzsina |
| 3. Duba Liliána | 10. Horváth Bianka | 17. Pónya Alex |
| 4. Dudás Viktória | 11. Horváth Viktória | 18. Szabados Arnold |
| 5. Ďurkovič Vivien | 12. Kontár Simona | 19. Szabó Réka |
| 6. Erdélyi Flóra | 13. Kovács Mihály | |
| 7. Farkas Zsófia | 14. Královič Dominika | |



IX.A osztály

Osztályfőnök: Vanko Erika

Asszisztens: Lénárt Krisztina

1. Babos Vanesa
2. Balczarek Darius
3. Dömötör Ádám
4. Fatura Brigita
5. Kertész Szabaszián
6. Kollár Barbara
7. Kolozsi Noémi

8. Kovács Barnabás
9. Kyselý Lara
10. Lénárt Emese
11. Lénárt Tamás
12. Madový Gábor
13. Mikuš Szilárd
14. Németh Natália



IX.B osztály

Osztályfőnök: Nagy Flórián

1. Nyitrai László

2. Panyik Krisztián

3. Perleczy Balázs

4. Rehák Dorina

5. Szabó Donát

6. Száz Balázs

7. Szolga Dorina

8. Šarközi Denis

9. Szilinszky Viktória

10. Takács Krisztián

11. Takács Márk

12. Takács Beáta

13. Takács Eliška

14. Tumma Zoltán

15. Varga Emma

ISKOLÁNK ALKALMAZOTTAI A2020/2021-ES TANÉVBEN



Iskolánk pedagógusai:

- | | |
|------------------------------------|------------------------------------|
| 1. László Ildikó, igazgató | 12. Nagy Flórián |
| 2. Molnár Beáta, igazgatóhelyettes | 13. Néma Dezső |
| 3. Blazsek Beáta | 14. Nogely Mónika |
| 4. Fiam Márta - napköziben | 15. Panyik Andrea - napköziben |
| 5. Jakubecz Márta | 16. Pónya Zsuzsanna |
| 6. Király Katalin | 17. Rakoncza Cintia – anyasági sz. |
| 7. Komrhel Márta | 18. Rakoncza Éva |
| 8. Lénárt Krisztina – asszisztens | 19. Szabó Zsófia |
| 9. Mondok Árpád | 20. Szalai Gyöngyi |
| 10. Morovics Ibolya | 21. Vanko Erika |
| 11. Mura Anita | |

Óraadó tanár: Nagy Péter

Szakkörvezetők: Mészáros Magdolna, Simkó Mária, Szabó Rozália

2020/2021



SZÉCHENYI ISTVÁN MTNy ALAPISKOLA ÉS ÓVODA
FELSŐSZELI Kollektíva

Óvodánk pedagógusai:

Óvodavezető: Andrikovics Tünde

1. Deák Erika
2. Hovorka Tünde

3. Kontár Mária

Titkárság:

1. Cserkő Ilona – bérelszámoló
2. Fiam Márta – könyvelés

Iskolai és óvodai étkeztetés:

Étkezdevezető: Nyitrai Beáta

Takarítók:

1. Kutak Blanka
2. Modrocky Zsuzsanna
3. Putyera Erzsébet
4. Rehák Beáta
5. Szabó Márta

Szakácsok:

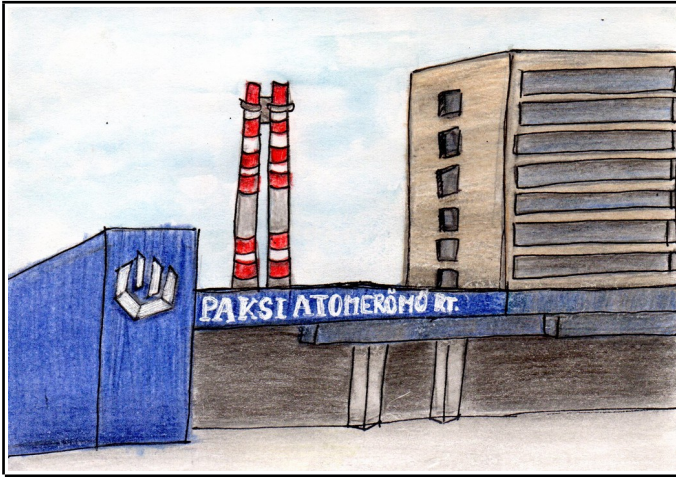
1. Bedeč Ingrid
2. Czinege Katalin
3. Gyerák Erzsébet
4. Molnár Renáta
5. Papp Mária
6. Szabó Angéla
7. Szolga Éva
8. Takács Anikó

Karbantartó: Tóth János

VÁLOGATÁS TANULÓINK MUNKÁIBÓL

Látogatás a paksi atomerőműben (képzeletbeli interjúk Pónya Józseffel)

Egy napsütéses nyári délutánon ellátogattam Paksra az atomerőműbe, ahol éppen össetalálkoztam a két legendás régi jó barát: Pónya József és Teller Ede. A két tudóstól megtudtam pár érdekességet.



Pónya József kérdésekre válaszolva elmondta, hogy szülőfaluja Felsőszeli, de családjával együtt Csehországba telepítették ki őket. Később Magyarországra költözhettek, három település közül választhattak, hogy hova szeretnének költözni. Szarvast választották, de végül Zircre költöztek.

Amíg Felsőszeliben élt, a galántai iskolában végezte tanulmányait. Az iskola szlovák tanítási nyelvű volt, ezért a tanárok magyarázatából aligha értett valamit. Titokban azt is elárulta nekem, hogy kisebb korában gazda akart lenni, mert ahhoz nem kell tanulni. Budapesten villamosmérnöknek tanult, az összes évfolyamot elvégezte. Először Budapesten vezetőként dolgozott a villanyosoknál, később került Paksra az atomerőműbe. 1976 és 1979 között a paksi atomerőmű igazgatóhelyettese, majd igazgatója lett. Ekkor érdekelt ki Teller Ede barátságát is.

Megkértük Teller Edét is, hogy meséljen nekünk eddigi életéről. A háború után vándorolt ki az Amerikai Egyesült Államokba. Ott főként tudósként és mérnökként dolgozott. Az atomfizika is felkeltette érdeklődését.

Pónya József és Teller Ede a paksi atomerőműben találkoztak először egymással. József 1979 és 1992 között az atomerőmű vezérigazgatója lett.

Amikor ellátogattunk az atomerőműbe, Pónya József a nyolcvankilencedik születésnapját ünnepelte. Örült, hogy születésnapján általunk ismét hallott szeretett szülőfalujáról.

Varga Alexa, 7. oszt.

Amikor ellátogattam Pónya József, a paksi atomerőmű volt igazgatójának otthonába, elsőként a híres ember apró termete tűnt fel, ám megjelenése mégis tiszteletet parancsolt.

Az ismert villamosmérnökkel nem a szakmai sikereiről beszélgettem, hanem főleg a gyerekkoráról.

– *Tisztelt mérnök úr, Felsőszeli szülötteként, kisfiúként, miképpen élte meg, hogy egyszer csak más országban találta magát?*

– Nem volt egyszerű, nem voltak barátaim, csak a szűk család. Támogattuk egymást. Megtudtam, hogy szüleinek életük végéig hiányzott Felsőszeli. Mindvégig felvidékinek érezték magukat.

Arra is kíváncsi voltam, vajon egy földművelő, mezőgazdász család gyermekéből hogyan lett elismert villamosmérnök. Elmondásából kiderült, hogy édesapja olyan szakmát szánt neki, amivel nem csak egy kis faluban boldogulhat. Ahogy elmondta, mindig is szófogadó, szorgalmas gyerek volt, így természetesen elfogadta apja döntését. „*Végül igaza lett...*” – mondta elmosolyodva.

Sokáig tudtunk volna még beszélgetni, de a nap már lemenőben volt. Ezért megköszöntem a beszélgetést és további jó munkát kívántam a még most is aktív Pónya Józsefnek.

Elgondolkodtató beszélgetés volt. Pónya József élő példája annak, hogy alázattal az ember nagy dolgokra képes.

Kovács Adrianna, 7. oszt.

Magyarázom a bizonyítványom

Miért vágtok olyan szomorú arcot? Hiszen semmiből sem buktam meg. Igaz, nem a legjobbak a jegyeim, de ahhoz képest, hogy mennyi szerencsétlenség történt velem ebben a félévben, kimondottan jó jegyeim vannak. Matematikából négyes. Igazából megfelelő jegy, ha figyelembe vesszük, hogy a számológépem napelemre működik. Tehetek én arról, hogy ebben a félévben csak egyszer süttött ki a nap?! (...) A geográfia négyest azt ne is említsük! Ezt a tantárgyat utazás nélkül nem lehet megtanulni!

Remélem, ti is látjátok, hogy a körülményekhez képest milyen tökéletes a bizonyítványom.

Kovács Mihály, 8. oszt.

(...) „Először is kérem szépen, nem az én hibám. Tudniillik a német tanár nagyon csúnyán ír, ráadásul szemüveges is, tehát ez a jegy nem hármas, aminek látszik, hanem egyes.

BIZONYÍTVÁNY	
SZLOVÁK NYELV	3
MAGYAR NYELV	2
ANGOL NYELV	2
MATEMATIKA	1
INFORMATIKA	2
FIZIKA	4
KÉMIA	2
BIOLOGIA	1
TÖRTÉNELEM	4
GEOGRÁFIA	2
POLGÁRI NEVELÉS	2
TECHNIKA	1
ZENEI NEVELÉS	1
KÉPZŐMŰVESZET	1
TESTNEVELÉS	1
NÉMET NYELV	3

Már szóltak is neki, hogy iratkozzon be írástanfolyamra. A történelemtanár mindig engem szólít fel, ha dühös, és olyan kérdéseket ad, amire ő sem tudja a választ. Persze én minden órán jelentkeztem javítani, nem tehetek róla, hogy nem hívott fel.

A fizika...ööö, az azért négyes, mert a tanár elnézte a sort a névsorban, és a mögöttem lévő rossz tanulónak írta be az egyest. De ez teljességgel félreértés, szóval nyugodjatok meg, ez is el lesz simítva. Mellesleg az iskola épületébe a járvány miatt pár hónapig nem lehet bemenni. A tanfelügyelő majd szeptemberben kiadja az új bizonyítványt.”

Szabó Réka, 8. oszt.

Irodalmi önéletrajz

A nevem Németh Natália, 15 éves vagyok. 2005.11.26-án születtem. Jelenleg Felsőszéliben élek. Bár nem itt születtem, ezt a helyet nevezném szülőfalumnak. Most pedig nézzünk bele emlékeimbe...

Kiskoromban mindig azt mondták, hogy nyugodt vagyok. Egy nyugodt, bár nem nagyon csendes baba. Anyám szerint a kedvenc elfoglaltságom az evés volt. Szerintem még mindig az. Aztán jött a kistesóm, és én máris a második helyre szorultam. Meg kellett tanulnom, legfőképpen meg kellett szoknom, hogy immár nem én vagyok az egyedüli gyerek, osztózik a cuccaimon. Ő kapott először játékot, először ételt, először figyelmet. Megtanultam, ha ő bármit is tesz, bármit is művelt, én vagyok a hibás. Aztán jött az óvoda. Az oviban sem vonzottam a bajt. Sok barátom volt, szerettem rajzolni, normálisnak tartottak. Bár néha velem is történtek balesetek, például, mikor felmáshztam a mászókéára, beszorult a lábam, és két napig nem tudtam rendesen ráállni. Igen, nem szép élmény, de ez is én vagyok. Sok vicces

dolgot csináltunk, aminek máig nem értem az értelmét. Erre van egy tökéletes példám. Nát-hás voltam, ezért orrsprayt kellett vinnem magammal, hogy tudjak levegőt venni. Aztán az egyik barátom fogta, és elkezdte mások arcába spriccelni az egészet. A nap végére már szinte alig maradt valami az alján, és aki meglátta az üvegcsét, öt méterről elkerülte. Az óvodában ki nem állhattam a kényszerpihenőt. Sosem aludtam, csak bámultam a plafont két órán keresztül. (Bezzeg ma mit nem adnék egy sulis kényszerpihenőért!) Mindegy, vissza a tárgyra. Az oviban mindenki arról álmodozott, hogy milyen lesz majd az iskola. Én is köztük voltam. Vártuk, hogy végre tanulhassunk, mert azt gondoltuk, milyen egyszerű lesz. Na, persze!

Az első napom az iskolában nekem az ismerkedésről szólt. Mivel én Alsószelibe jártam óvodába, nem ismertem szinte senkit. Barátokat szereztem, és megismerkedtem az osztályfőnökömmel is, aki később átvette a húgom osztályát, majd az unokatesómét is. (Komolyan, szerintem ő végigvisz minden szeli gyereket a családomban. Generációs osztályfőnök.) Az egyik legszebb időszakom volt ez. Aztán az első évben megtanultunk olvasni, írni, számolni, és még sorolhatnám. Az olvasáshoz tehetségem volt, a matekhoz... nem annyira.

Az évek során számtalan új dolgot fedeztem fel a világban, a környezetemben és magamban is. Rengeteg élményben volt részem, olyanokban, amelyeket nehéz lesz elfelejteni. Remélem, nem is fogom.

Most pedig itt vagyunk: utolsó évünket járjuk a felsőszeli Széchenyi István Alapiskola épületében. Hamarosan továbbmegyünk, hogy tágítsuk tudásunkat a világról. Magunkkal viszünk mindent, amit ebből az iskolából kaptunk, és megőrizzük. Ezek az élmények bennünk maradnak. Mert egy részünk ide tartozik. Mert egyszer még látjuk egymást. Mert egyszer még visszatérünk!

Németh Natália, 9.A oszt.

Irodalmi önéletrajz

Fatura Brigítának hívnak, 15 éves vagyok és Felsőszeliben élek. Az egész elkezdődött el, amikor egy fiatal pár élete 2005. október 8-án teljesen megváltozott egy kis fekete gombóc által, akit a kórházban kaptak.

Csecsemőkoromra visszaemlékezve nem sok minden maradt meg. Csupán szüleim elbeszéléseiből tudom, hogy már pár hónaposan több száz kilométeres utakat tettem meg, nem is egyszer. Ugyanúgy felvetődik a még most is néha felmerülő probléma, miszerint már akkor is jóval kevesebbet ettem a normálisnak mondható mértéktől. De a csupán pár éve elhagyott rossz szokásomat is megemlíthetjük, mint a „dudli helyett nagyujj”, és az általam elnevezett „gajguc” használata.

Az idő telt, én pedig elsajátítva a különböző szavakat, na meg persze a járást, egyre nagyobb veszélyt jelentettem. Elég volt, ha valaki fél percre nem figyelt oda, a konyha már is tele volt földdel és virágcserep-darabkákkal, törött tojással. Ha viszont éppen nem bent rodeóztam, sikeresen felmáshoztam az állás legfetejére onnan integetve boldogan szüleimet halálra ijesztve, vagy éppen kizártam őket a házból. Szerintem hatalmas megkönnyebbülés lehetett számukra az óvoda, ahol az óvó nénik mindig rajtuk tartották a szemüket. Ez azért enyhe túlzás az eltört kezek esete miatt, de ezt az én hibámnak tulajdonítom, meg annak a ténynek, hogy az óvodát szörnyen untam. De azért az is tény, hogy az orvosi ügyeletet gyakran látogattam, ahol az ajtóból meglátva rögtön tudták kiről van szó.

Majd eljött az iskola, a várva várt iskola! Mostani fejjel visszagondolva nem is értem, miért vártam annyira. A megszokott baráti társaság miatt elképesztő nagy bulinak tűnt az egész. Játshva tanultunk, mindenki kedves volt mindenkivel, mert akkor még az a megszokott puszipajtás minta volt a divat. Az idő múlásával egyre nagyobb lett a felelősség, több kötelességgel együtt. Tisztán emlékszem vissza azokra a délutánokra, mikor én bent tanultam, az ablakból kilesve viszont az utcán szórakozó gyereket láttam. Bántott a dolog, de mostanra már értem és hálás vagyok érte, hogy inkább azt csináltam, amit. Mert lehet egy-két élménnyel akkor rövidültem, de bízom benne, hogy a jövő kamatoztatja.

Elérkezett talán a legnagyobb változás az életemben mikor másodikos koromban megszületett a kistestvérem. Sok mindent meg kellett szokni, legyen ez akár a folyamatos visítózás, a „mindig a kicsinek van az igaza”, vagy a „mostantól a szülők figyelme is más-hogy oszlik el” tény.

Az elmúlt pár év elég érdekesen telt. Szüleim folyamatos műszakozása által önállóságot tanultam, majd pedig anyukám elmondása szerint megkaptam a „második anyuka a családban” jelzőt. Baráti köröm rettentően leszűkült, aminek nagyon örülök. Azt vallom, inkább

legyen kevés jó ember körülöttem, mint sok hamis. Két éve jelentkeztem egy terep-akadályfutó csapathoz, mivel rengetegen állították, hogy úgy sem menne. Először csak a negatív hozzáállások cáfolása miatt, viszont most már teljes mértékben élvezetből és sportszeretéből látogatom az edzéseket. Helyesbítve látogatnám. A mostani helyzetre tekintve nem is tudom, mit mondhatnék. Mindentől és mindenkitől el vagyok zárva, az élmények és tapasztalatok szerzése az állítólagos legszebb éveimben esélytelen. Szóval itt ülök teljesen negatív hozzáállással, minimum kedvvel az élethez. Ez az állapot pedig annyira elnyom mindent, hogy jellemezni magam már nagy gondot okozna. Tudom, ki voltam, egy életvidám aktív lány, aki mára egy „csak éljük túl a következő napot” lénnyé vált. Ezt pedig mind a vírusnak, mind az iskolának köszönhetem.

Ezek után már tényleg nem tudom, mit hoz az élet, vagy, hogy egyáltalán mit szeretnék tőle. Emlékszem, régen azt mondtam, hogy fontos példát mutatni az embereknek, azoknak, akiknek szüksége van rá. De a fordulatokat nézve nem tudom, pár év múlva lesznek-e, akiknek utat lehet mutatni.

Fatura Brigita, 9.A oszt.

A fogalmazások illusztrációit Erdélyi Flóra (8. oszt.) rajzolta.

Sajnos krónikánkba nem kerülhetett bele minden munka, melyet kiváló fogalmazóink írtak, de a tanév folyamán olvasóink megtalálhatták ezeket az írásokat iskolai honlapunkon és két kiadványunkban, a KISFUTÁR-ban és a SULISOK(K)-ban.

OVIS ÉLET A 2020/2021-ES TANÉVBEN

A Széchenyi István Alapiskola mellett működő óvoda pedagógusai a bevezetett korlátozások ellenére is pozitív hozzáállással, új célokkal, merész tervekkel és 47 gyermekkel vágta neki a 2020/2021-es tanévnek. Az intézmény fő célkitűzései közé elsősorban – mint minden évben – most is az oktatói-nevelői munka színvonalas végzése, valamint a gyermekek testi és lelki biztonsága tartozott, tartozik.

Természetesen a higiéniai és epidemiológiai szabályok szigorú betartása is elsődleges volt, amely nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy szeptembertől decemberig az előkészített és előírt tervek szerint csaknem teljes létszámmal folyhatott a gyermekek fejlesztése. Az említett időszakban, bár szülők részvétele nélkül, de számos hagyományos és új ovis rendezvény, mint például az Almagár, Tökfilkók napja-tökfaragás, Márton napi lakoma, Mikulás-nap, karácsonyi mézeskalács és kürtőskalács sütés is megrendezésre került.

A karácsonyvárás kicsúcsosodása idén is az ajándékozás és ajándékbontás volt. A kis Katicák és a nagy Méhecskék a saját kezük által díszített gyönyörű karácsonyfák alatt szebbnél szebb, értékes ajándékokat találtak. Örömtől, boldogságtól ragyogó szemecskéik és felhőtlen kacagásuk meggyújtotta minden óvodai alkalmazott szívében a remény lángját, hogy talán nem fordul olyan komolyra a helyzet, mint azt a sajtó már különböző felmérések, számlítások alapján jelezte.

Sajnos a negatív előrejelzések beigazolódtak és az országban kialakult komoly járványhelyzet miatt csak január 25-én nyílt alkalom az ovi újra indítására, de kizárólag a kritikus infrastruktúrában dolgozó szülők gyermekei részére. Mivel így csak pár gyermek volt jogosult az intézmény látogatásra, a többiek továbbra is távoktatásban részesültek. Az otthon maradt apróságok szüleik segítségével aktívan bekapcsolódtak az ily módon folyó oktatói-nevelői munkába. Február 15-től március 5-ig újra zárva maradt óvodánk kapuja. Március 8-án viszont már minden dolgozó szülő gyermekét szeretettel fogadhattuk. Április 12-től pedig valamennyi szülőnek lehetősége nyílt csemetéjét óvodába járatni.

Ezzel a lehetőséggel a szülők többsége élt is, s így anyák napja alkalmából az édesanyákat, bár online formában, de már színvonalas műsorral tudtuk köszönteni. A májusi hónap

folymán a nagyszombati szemészeti központ munkatársai tettek látogatást nálunk, melynek keretén belül fejlett technikai berendezés segítségével szemvizsgálatot végeztek el a gyerekeken, és a galántai pszichológiai tanácsadó szakemberei közreműködésének köszönhetően megvalósult az iskolaköteles gyermekek iskolaérettségének felmérése is. Sor került az első osztályba beíratott tanulók hagyományos iskolalátogatására, ahol a jövőbeli elsősök egy felejthetetlen, sportjátékokkal, vetélkedőkkel teli délelőttöt töltöttek el leendő diáktársaikkal, tanító néniikkal társaságában és a Rákóczi Szövetség jóvoltából gyönyörű iskolatáskákkal a hátukon tértek vissza az óvodába.

Idén gyermeknap alkalmából a kis- és nagycsoportosainknak egyaránt felejthetetlen élményben volt részük. Az óvodánk mellett működő Szülői Szövetség jóvoltából Andrikovics Tünde óvodavezető javaslatára, az egész nap folyamán egy hatalmas hajó alakú légváron csúszkálhattak, ugrálhattak kedvükre a nap ünnepeltjei. Nagy lelkesedéssel fogadták a Zsámbékról érkező Fabók Mancsi Bábszínházát is, amely a „Székely menyecske és az ördög” és a „Krisztus Urunk és a furulya” című előadásával örvendeztette meg őket. Ezekre a pozitív élményekre szüksége volt mindnyájunknak, ugyanis a tanév végének közeledte korántsem jelenti azt, hogy lazábbak, könnyebbek lennének a pedagógusok vagy a gyermekek mindennapjai. Ellenkezőleg: ebben az időszakban történik a búcsúzó nagycsoportosok fotózása, a ballagási műsor összeállítása és begyakorlása. De a kis Katicák sem tétlenkednek. Szorgosan készítik iskolába induló pajtásaik ajándékait és tanulják a távozó cimborákat búcsúztató verseket, énekeket, kiktől az idén június 30-án köszönünk el ünnepélyes keretek között az óvoda udvarán.

Óvodánk pedagógusai és alkalmazottai nevében ezúton szeretném megköszönni a kedves szülők egész évi támogatását, együttműködését és mindnyájunknak kellemes, szép élményekben gazdag szünidőt kívánni.

Kontár Mária, óvónő

Óvodásaink névsora

Katicák:

- | | |
|-----------------------|----------------------|
| 1. Bachraty Csenge | 13. Kertész Olivér |
| 2. Cetli Kornél Gábor | 14. Kertész Zsófia |
| 3. Cetli Zoltán | 15. Kohút László |
| 4. Czafik Erik | 16. Kontár Dávid |
| 5. Czinege Sára | 17. Mikus Dorina |
| 6. Deák Zsófia | 18. Molnár Emily |
| 7. Czvek Noel | 19. Pónya Dávid |
| 8. Grédi Olivér | 20. Pulen Lilla |
| 9. Panyik Ádám | 21. Szabó Bálint |
| 10. Horváth Erik | 22. Szolga Áron Márk |
| 11. Jakubecz János | 23. Vreba Benjámin |
| 12. Jakubecz Jázmin | |

Méhecskék:

- | | |
|----------------------|--------------------------------|
| 1. Cetli Anna Regina | 13. Mikus Viktor |
| 2. Deák Alex | 14. Panyik Márton |
| 3. Deák Dániel | 15. Panyik Tímea |
| 4. Filó Lilianna | 16. Papp Dominik |
| 5. Karácsony Martin | 17. Rák Koppány Attila |
| 6. Kontár Balázs | 18. Rózsa Alex |
| 7. Kontár Zoltán | 19. Soják Kamilla |
| 8. Lavu Ádám | 20. Szombath Péter |
| 9. Lavu Lajos | 21. Takács René |
| 10. Lavu Zoltán | 22. Václav Emma Sofia Julianna |
| 11. Lednecký Adrienn | 23. Vass Dávid |
| 12. Mikus Olivér | 24. Vreba Sebastian |

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„A magyar nyelvért” – Sass Józsefné Vaskó Lenke-emlékdíjról

„...Felsőszeliben pedagógusként működtem. Szerettem a diákjaimat, s a falu apraját-nagyját. Mindig a legnagyobb szeretettel őrzöm emlékeimet, melyek hozzájuk fűznek, míg élek.” – írta egyik levelében.

Az idei tanévben huszonegyedik alkalommal kerül sor „A magyar nyelvért” – Vaskó Lenke-emlékdíj átadására. A következőkben álljon itt egy részlet a díj alapítóleveléből:

„...Sass Józsefné, született Vaskó Lenke 25 évet tanított, többek között magyar nyelv és irodalmat, ebből 10 évet Felsőszeliben (1933-1943) és 15 évet Szerecsenyben (1952-1967). 1910-ben született Rimatamásfalván és 2000-ben halt meg Újrónafőn.

Emlékének megőrzésére és az iskolák diákjainak támogatására megosztott díjat alapítunk 10 éves időtartamra, a Felsőszeli Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola és a Szerecsenyi Általános Iskola 1-1 végzős diákja részére. A Díjat minden évben az a végzős diák kapja, aki általános iskolai tanulmányai során kimagasló eredményt ért el magyar nyelvből, történelemből, és tanulmányait magyar középiskolában fogja folytatni.

A Díjat először 2001-ben, utoljára 2010-ben, Édesanyánk 100. születésnapját követően lehet elnyerni. A Díj az iskola évzáró ünnepélyén kerül átadásra.

A Díj összege az első évben 50-50 ezer forint, míg a többi évben az első éves díj inflációval növelt értéke.

Budapest, 2000. karácsony

Ihász Kálmánné (Sass Ildikó)

Sass Szilárd

A Díjat az Alapítók már háromszor meghosszabbították: 2010-ben, 2015-ben és 2020-ban azzal a kiegészítéssel, hogy a Díj összege 100 ezer forint.

„A magyar nyelvért” – Sass Józsefné Vaskó Lenke-emlékdíjasunkról

A Vaskó Lenke-emlékdíj átadására minden évben a tanévzárón vagy a ballagási ünnepségen kerül sor. Bármelyik rendezvényen kerítünk is sort rá, mindig felemelő, ünnepélyes, megható pillanatokat hoz a díjátadó. Az alapítólevél feltételei szerint évente olyan diák részesülhet ebben a kitüntető elismerésben, aki évfolyamában az alapiskola kilenc éve alatt a legkiemelkedőbb eredményeket érte el magyar nyelvből és irodalomból, valamint történelemből, s a legaktívabb, legpéldásabb tanulók közé tartozott. A javaslatot a díjazott személyére a 9. évfolyamosok magyartanára és osztályfőnöke teszi, s a pedagógiai tanács és az alapítók hagyják jóvá.

Ebben az évben ezt a díjat egyöntetű döntéssel Lénárt Emese érdemelte ki. Tanulmányi eredményei, a magyar és történelmi tantárgyversenyeken nyújtott teljesítménye és más aktivitásai egyértelműen azt bizonyítják, hogy ezt az elismerést méltán kapja. Az elért eredményekhez azonban csak a tehetség nem volt elegendő, kitartó, szívós munka, szorgalom is kellett hozzá, ami szerencsére Emesénél nem hiányzott. Sőt, mindez még példamutató magatartással, kellő alázattal, szerénységgel is párosult.

Emese az első évfolyamtól fogva színegyes tanuló volt, s a tanulás mellett már az alsó tagozaton is sikeresen szerepelt különböző tanulmányi versenyeken, például a Szép Magyar Beszéd versenyen járási első helyezett volt, s a kerületi fordulóban is sikeresen helytállt. Többször részt vett a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Verseny iskolai fordulóján az alsó és a felső tagozaton is. Szép beszédstílusát, előadói tehetségét az iskolai műsorok konferralójaként is bizonyította.

Emese kiváló íráskészséggel rendelkezik, s ebből kifolyólag ezen a téren bontakoztatta ki leginkább tehetségét. A Széchenyi-napok irodalmi alkotópályázatán műveivel előkelő helyezéseket ért el minden tanévben már kisiskolás kora óta. Nemcsak iskolai szintű, hanem országos és nemzetközi esszéíró pályázatokon is megmérette magát. A Palóc Társaság esszéíró pályázatán, az Szlovákia Magyar Pedagógusok Szövetsége által kiírt különböző pályázatokon novelláival, elmélkedéseivel előkelő díjakat, aransávos minősítéseket szerzett.

Anyanyelvismeretét, szeretetét a helyesírási versenyeken is bizonyította. A Simonyi Zsigmond Helyesírási Versenyen két alkalommal vett részt, annak iskolai fordulójában első,

a területi fordulójában második helyet szerezve. Az országos fordulóban pedig a 21. helyen – illetve más alkalommal a 7. helyen végzett.

Csapatával több alkalommal benevezett a Katedra folyóirat által szervezett Pénzes István Anyanyelvi Vetélkedőbe, amely négyfordulós levelező verseny. A 8. évfolyamban bejutottak az országos döntőbe, ahol a 3. helyet szerezték meg. Ebben a tanévben ismét eljutottak a döntőbe, ahol a 7. helyet szerezték meg.

Emese a történelmi versenyeken is jeleskedett. Sikerrel vett részt a Szépművészeti Múzeum pályázatainak kidolgozásán, kiváló eredményeket értek el társaival a KerekEmese nemzetközi történelmi csapatversenyeken. A görög-római kultúráról szóló magyarországi Hyperión Tanulmányi Versenyben is eredményesen szerepelt csapattársaival együtt.

Az Iskolánk Nagy Könyve iskolai irodalmi vetélkedőn minden évben kreativitásával, ötleteivel segítette osztályát.

A magyar és történelem terén mutatott aktivitása, eredményei jogosulttá tették Emesét, hogy a Vaskó Lenke-emlékdíj tulajdonosa legyen. A történelmi versenyekre Király Katalin, a magyar nyelvi versenyekre az alsó tagozaton Szalai Gyöngyi és Pónya Zsuzsanna készítette fel őt, a felső tagozaton pedig én foglalkoztam vele – hozzáteszem, nagy örömmel.

Emese sokoldalúságát bizonyítja, hogy kisiskolás kora óta tagja iskolánk tánccsoportjainak, a Topogóknak, majd a Höcögőknek. A tánccsoporttal számos fellépésen vett részt, melyek közül említésre méltó a zselízi Népművészeti Fesztivál. Szép énekhangjának köszönhetően az alsó tagozaton a kisénekkarban énekelt, majd a Csalogány énekkar oszlopos tagja volt. A fellépéseken furulyás hangszerkíséretével színesítette az előadásokat. A Csengő Énekszó versenyen az énekkarral aranyásvos minősítésben részesültek. A Bíborpiros Szép Rózsa népdalversenyen csoportjával egészen az országos fordulóig jutottak. Többször sikeresen szerepelt a Csillagoknak teremtmője... országos népdalversenyen is. Az énekversenyekre édesanyja, iskolánk pedagógusa, Lénárt Krisztina készítette fel.

Kedves Emese!

E méltatás után magyartanárodként szeretnék neked őszintén gratulálni, úgy gondolom, valóban megérdemelten kapod iskolánk legjelentősebb elismerését, a Vaskó Lenke-emlékdíjat. Köszönöm neked mind a magam, mind pedig a többi pedagógus nevében a sok munkát és iskolánk magas szintű képviselését a különböző megmérettetéseken.

Kívánom neked, hogy leendő tanulmányaid során sikerüljön megállnod a helyed, haladj tovább életutadon azzal a tudásszomjjal, szorgalommal, szerénységgel, ahogy eddig tetted, s érd el kitűzött céljaidat. Barátaid, családotd körében sok örömet, szép élményeket kívánok. Végül útravalóul fogadd tőlem ezt az idézetet:

„Légy erős! ...És higgyél magadban! ...És tartsd a nehezét könnyűnek... és a küzdelmet gyönyörűnek.” (Müller Péter)

Morovics Ibolya, magyartanár

Nekem a boldogság

A boldogság egy nagyon összetett dolog és nehéz elérni. Manapság szerintem kevés olyan ember van, aki tényleg teljes szívéből boldog.

A boldogság nem egy érzés, hanem egy érzelem. A kettő között különbség van. Az érzés egy rövid ideig tartó dolog, az érzelem viszont huzamosabb. Pl.: öröm-boldogság.

Én boldog még nem igazán voltam, talán volt egy fél év még tavaly, vagy az előtt, amikor tényleg úgy éreztem, boldog vagyok. Ez elmúlt. Az élet újabb és újabb problémákat görgöt elénk utunk során, és ezeket le kell küzdenünk. Bírnunk kell velük, mert ezek is sikerek, akkor is, ha nem egy országos első hely vagy legeredményesebb megoldó címet kapunk érte. Ezek a saját csatáink, amiket csak mi tudunk lejátszani, és ha megtesszük, büszkék lehetünk magunkra.

Nekem manapság az apró dolgok okoznak örömet. Mivel ilyen különleges helyzetben vagyunk, keveset találkozunk emberekkel a családon kívül. Viszont nem szabad, hogy hagyjuk magunkat lesülyyedni, mindig kell találnunk valamit, amitől még úgy érezzük, hasznosan töltjük el a napot. Számomra a kedvteléseim okoznak örömet. Olvasás... Egy jó könyv olyan, mint egy jó barát, mondja az olasz közmondás (Un buon libro è un buon amico), ezzel pedig minden ember, aki olvas, egyetérthet. Zenehallgatás... Lehetőségünk van hangulatunkhoz illő zenét választani, ami nagyon jó. Én azok közé az emberek közé tartozom, akik azt mondják, nem tudnának a zene nélkül élni. Külön lejátszási listáim vannak

a változó hangulatom miatt, és mindig azt hallgatom, ahogy éppen érzem magam. A barátokkal való ritka találkozás is sok örömet okoz nekem. Nagyon jó azt a pár embert újra látni, és egy kis időt együtt tölteni. Nagy szenvedélyem az eget kémlelni, a felhőket nézni, a lenyugvó nap sugaraiban pompázó - vagy a határtalan csillagos eget bámulni. Gyönyörűnek találom. Megnyugtat, jó érzéssel tölt el.

Akkor is örülök – mostanában egyre jobban –, ha másoknak szerzek örömet. A karácsony idén nagyon jól sikerült nálunk. Segítettem otthon a takarításban, sütésben, készülésben, amivel garantáltan levettem anyám válláról pár feladatot. Az ajándékozás is nagy siker volt, mindenki örült az én ajándékomnak, apám elmondása szerint pedig, amikor én örültem annak, amit kaptam, majdnem megkönnyezett, olyan jó volt ezt látni. De nemcsak az ajándékokról van szó. Együtt lenni a családdal, énekelni, zenélni, játszani az unokatestvéremmel, megdicsérni a mama főztjét – mind-mind megmelengették a szívem.

Számomra viszont őszintén talán az a legnagyobb öröm, amikor sikerül valakit megnevetetnem, kibékítenem, elérnem, hogy jobban érezze magát. Ilyenkor úgy érzem, valami jót, hasznosat tettem és számítok, számítanak rám, valaki bizalmasa vagyok. Nekem ez a legjobb érzés a világon.

Azt viszont még el kell, hogy mondjam mindenkinek: az első helyre mindig magadat kell tenned, a saját magaddal töltött idő az igazi minőségi időtöltés. Mert ha nem vagy jóban saját magaddal, nem tudsz magadnak örömet szerezni, másoknak hogy tudnál? „Ki vagy te, hogy ne szeresd önmagad?”. Ezt a szeretetet add át másoknak is, mosolyogj, amikor csak lehet, a boldogság majd szétárad.

Szóval nekem a boldogság a kis dolgokban rejlik, nem a nagy gesztusokban, a hatalmas ajándékokban vagy tárgyakban, esetleg pénzben. Hanem az apró dolgok, a kis semmiségek és az emlékek, ezek okoznak nekem örömet, amitől, ha kis időre is, de mégis boldog leszek.

Lénárt Emese, 9.A oszt.

A Széchenyi-díjról

Alapítólevél

A Felsőszeli Széchenyi István MTNY Alapiskola

Széchenyi-díja

„A tehetségek kiemelkedő képviselőinek elismerésére“

A Felsőszeli Széchenyi István Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola az iskola névadójának munkássága és szellemi hagyatéka előtt tisztelegve 2007-ben megalapította a Széchenyi-díjat.

A díj célja: ösztönözni az iskola tanulóit tehetségük fejlesztésére, tudatosítani a tehetségekben a közösség javára való munkálkodást, hogy a tanulmányi versenyeken elért kimagasló teljesítményeikkel, eredményeikkel méltón képviseljék és építsék iskolánk szellemiségét és jó hírnevét.

A díj kiadására 2007-től 2011-ig évente egy-egy alkalommal kerül sor, először a 2006/2007-es tanév végén, utolsó alkalommal a 2010/2011-es tanév befejeztével.

A díj átadásának módja: az adott tanév befejezésekor, a tanévértékelő ünnepen.

A díjra jogosult: évente két tanuló (egy alsószeli, egy felsőszeli), akiket az elért eredményeik alapján a Pedagógiai Tanács arra jogosultnak ítél meg az adott tanévben.

A díj értéke: az eszmei érték mellett évente egyénenként 5.000 Sk pénzjutalom, melyet a jogosultak az ünnepélyen oklevél kíséretében, átvételi tanúsítvány aláírásával kapnak kézhez.

A Széchenyi-díjasokról fénykép készül, melyeket az iskola Széchenyi-díjasainak képcsarnokában, az iskola folyosóján helyezünk el.

Felsőszeli, 2007

A Felsőszeli Széchenyi István Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola

Pedagógiai Tanácsa

Iskolánk Pedagógiai Tanácsa 2014. szeptember 2-án a Széchenyi-díjjal kapcsolatban ezeket a kiegészítéseket fogadta el: „A díj a 2011/2012-es tanévtől minden évben meghosszabbításra kerül. A díjra jogosult évente két tanuló lakhelytől függetlenül, s a díj értéke az eszmei érték mellett évente egyénenként 175 € pénzjutalom.“

Az idei Széchenyi-díjasaink

A Pedagógiai Tanács döntésének értelmében az idei tanév Széchenyi-díjasai Kovács Barnabás és Fatura Brigita (mindketten a 9.A osztályból).

Igazgatói dicséretet kaptak az idei tanévben

Az versenyeken elért eredményeikért és iskolánk méltó képviseléséért az idei tanévben igazgatói dicséretben részesültek:

Takács Richárd (6. oszt.)

Perleczky Fruzsina (8. oszt.)

Kontár Máté (7. oszt.)

Dömötör Ádám (9.A oszt.)

Szabó Réka (8. oszt.)

Elért eredményeikhez, sikereikhez szívből gratulálunk!

Sass Szilárdnak és Ihász Kálmánné Sass Ildikónak a Vaskó Lenke-emlékdíj alapítóinak köszönetünk jeléül – hogy több, mint 20 éve töretlenül támogatják iskolánkat – 2021. június 29-én emléklakettet (Nagy Csilla alkotása) és köszönőlevelet adtunk át.

MERRE TOVÁBB? – TOVÁBBTANULÓ DIÁKJAINK

Az alábbi táblázatban foglaltuk össze, hogy milyen középiskolákat, szakokat és szakmákat választottak kilencedikeseink.

Iskola	Szak	Fiú	Lány	4 éves	3 éves	Összesen
Kodály Zoltán Gimnázium, Galánta	gimnázium	2	4	6		6
Vidékfejlesztési Szakközépiskola, Dunaszerdahely	idegenforgalom hotelakadémia	1 1	1	2 5 éves		3
Kereskedelmi Szakközépiskola, Nagymegyer	idegenforgalom	1		1		1
Ipari Szakközépiskola, Komárom	elektrotechnika	1		1		1
Jedlik Ányos Informatikai Szakközépiskola, Győr	informatika	1	1	2		2
Jedlik Ányos Elektrotechnikai Szakközépiskola, Újvár	informatika elektrotechnika	2 2		4		4
Egyesített Szakközépiskola, Szenc	óvópedagógia		2	2		2
Magyar Tanítási Nyelvű Magán Szakközépiskola, Gúta	beltéri dizájn		1	1		1
Informatikai és Szolgáltatóipari Szakközépiskola, Dunaszerdahely	informatika kozmetikus	1	2	3		3
Hidaskürti Magán Szakközépiskola	fodrász szakács	1	1		2	2
Építészeti Szakközépiskola, Dunaszerdahely	víz-, gázszerel. asztalos	1 2			3	3
Szolgáltatóipari Szakközépiskola, Galánta	pincér		1		1	1
Összesen				23	6	29

Kidolgozta: Nagy Flórián – pályaválasztási tanácsadó

A BALLAGÓ KILENCEDIKESEK GONDOLATAIBÓL

Amikor az óvodából elballagtunk, nagy mosollyal az arcunkon vártuk, hogy iskolások legyünk. (...) Az alsó tagozaton megtanultuk az ábécét, a számolást, olvasást, megszereztük az alapokat. Megszerettük alsó tagozatos tanárainkat, különösen osztályfőnökünket, Pónya Zsuzsa tanító nénit, aki a legtöbbet segített nekünk a beilleszkedésben és az alapok megtanulásában. Mikor felső tagozatra kerültünk, új osztálytársakat kaptunk és osztályfőnökünk Morovics Ibolya tanító néni lett. Elég gyorsan hozzászoktunk az újdonságokhoz, új barátokra tettünk szert. Sok új rendezvényen vehettünk részt. A jelmezbált hiányoltuk, viszont örültünk annak, hogy van helyette diákbál, ami már a nagyoknak való, így mi is nagyobbaknak érezhettük magunkat.

Szolga Dorina

Visszagondolok, milyen volt könnyes szemmel elengedni anyukám kezét, mikor első nap kísért az iskolába. A sok töprengő elsős között teljesen új környezetbe kerültünk. Legkedvesebb emlékeim a mesefesztiválokról maradtak meg, ahol akár hercegnők, királyok, vándorok és más mesebeli figurák lehettünk. Énekkar, tánccsoport, irodalmi kör, szavalóversenyek és még más kedves élmény kavargog bennem. Ezeket az élményeket az iskolánknak, és a kedves tanító néniknek köszönhetem.

Takács Beáta

Az alsó tagozatot sikerrel abszolváltam, és mugli társaimmal ellentétben a tanulásban semmi paranormális tényezőket nem tapasztaltam. Azonban ezek felső tagozatra előjöttek, pont matematikán, ami emiatt meg is érdekelt egy idézetet Neumann Jánostól: „A matematika egy olyan tudomány, melyben az ember a dolgokat nem megérti, hanem megszokja.”

Száz Balázs

Legszebb élményem az Iskolánk Nagy Könyve nevű rendezvény volt, mert ekkor visszagondoltam a mesefesztiválra. Itt már nem csak mesék, hanem a regények, balladák és a mondák világát is megismerhettük, kipróbálhattuk. Köszönjük ezeket a mesés élményeket a felkészítő tanító néniknek. A különféle kirándulások, úszótanfolyamok, sítanfolyam mind

hozzájárultak ahhoz, hogy fejlődjünk, újat lássunk, tanuljunk, és hogy jól érezzük magunkat, mikor rengeteg kedves élménnyel gazdagodva tértünk haza. (...)

Ez a vonat most megáll, s mi kiszállunk. Egy másikra várunk, amely egy teljesen új hely, nehezebb kihívások színhelyére visz, mert további feladatok várnak ránk, melyeket szeretnénk teljesíteni a jövőben.

Útközben azon gondolkodom, kik várnak majd ott rám, s picit félek az újtól, a változástól. Remélem, jó vonatra szálltam fel, és azt is, hogy ti is jóra fogtok kisebbek, majd egy-két év múlva. Ti, osztálytársaim, hiányozni fogtok. Viszlát öt év múlva!

Takács Eliška

Visszavonhatatlan a búcsúzás ideje, utoljára szól nekünk az iskolánk csengője, utoljára járjuk végig azokat a termeket, ahol az öröm és a bánat perceit éltük át több éven keresztül. Amit ebből az iskolából magunkkal viszünk, az már csak egy kis történelem, életünk egyik szakasza ezzel lezárult. Sokan tanítottak, sokan neveltek minket, szerették volna elhíttetni velünk, hogy a legegyszerűbb, legcsodálatosabb dolog a világon embernek, igaz embernek lenni.

Szilinszky Viktória

Hálával tartozok szüleimnek, akik úgy döntöttek, hogy óvodás ballagás után ebben az intézményben kezdem meg tanulmányaimat. Köszönöm, hogy támogattatok, tanultatok velünk, biztattatok. Az osztálytársaknak és az iskola alkalmazottainak köszönettel tartozom, hisz nélkülük csak egy unalmas épület lenne, ők tették számomra azzá, ami.

Jövőre hasonlóan, mint egy évtizede, új fejezetet kezdünk életünkben, reményekkel, álmokkal telve. Új iskola ajtajában állunk majd az igazgató szavait hallgatva, izgatottan, hisz új embereket ismerhetünk meg, új barátokat, élményeket szerezhethetünk, sokan először válunk el a szüleinktől, és csak hétvégenként látjuk majd őket.

Panyik Krisztián

A tanároknak is köszönettel tartozom. Úgy tekintettem rájuk, mint a pótszüleimre. Sokat törődtek velem, megtanítottak az élet fontosságára, még akkor is, amikor úgy látták, hogy reménytelen. Millió dolgot tanultam tőlük, amiket még hasznát vehetem a jövőben. Az osz-

tályfőnököknek, Nagy Flóriánnak és Vanko Erikának külön is köszönetet szeretnék mondani, hogy az osztályunk mellett álltak, és végigkísértek minket az évek alatt. A szlováktanáromnak, egyben volt osztályfőnökömnek, Morovics Ibolyának is végtelen hálával tartozom.

Perleczky Balázs

Az alsó tagozatos éveink is gyorsan elrepültek, és nagyon szerettem minden pillanatát. Mindezek után megint csak egy új korszak kezdődött, hiszen felső tagozatosok lettünk. Megint csak új akadályokba ütköztünk, hiszen új tanárok, új osztálytársak vettek körbe. Eleinte nem nagyon jöttünk ki az Alsószeliből érkezett osztálytársakkal, de végül velük is nagyon jó barátságokat kötöttünk. Nagyon szép emlékeim vannak, ha visszatekintek az iskolás éveimre, de ha egyet ki kéne emelnem, az a hetedikes sítanfolyam lenne, imádtam minden pillanatát.

Nyitrai László

A kirándulások voltak a kedvenceim. Sajnos két évet nem voltunk osztálykiránduláson, de közben volt pár utazás, ami talán bepótolta az utakat. Az „öregedéssel” együtt járt a több tanulnivaló. Emiatt több időnk veszett el, valamint néhány tantárgyból rosszabbul álltunk. Szeretnék köszönetet mondani a pedagógusoknak a sok átadott tudásért, a nevelésünkért, és a velünk elszenvedett percekért. Ez igaz szüleinkre is. Nektek is köszönet, hogy ha valami rosszul sikerült, megvigasztaltatok minket és motiváltatok.

Tumma Zoltán

Pár hét választ el a ballagástól, és azon töprengek, milyen lesz az új, mi vár rám és a többi osztálytársamra, akiktől fájó szívvel kell búcsúznom... A fiatalabbaknak azt üzenem, hogy élvezzék minden egyes napjukat szeretett barátaikkal, osztálytársaikkal az iskolában, mert ez a kilenc év nagyon hamar eltelik, és csak ilyenkor döbben rá az ember, hogy véget ér egy fejezet az életében.

Šarközi Denis

Gyorsan eltelt ez a pár év és eljött az idő, hogy búcsút vegyünk tanárainktól, diáktársainktól és az iskolánktól. Nagyon sok feledhetetlen emlék köt mindnyájunkat ehhez az épület-

hez, az udvarhoz, az itt dolgozó emberekhez. Oly sokszor léptünk be ennek a kapunak az ajtaján, oly sok tanítási órát ültünk végig ezekben az osztályokban...

Mint egy gránát, a szélrózsa minden irányába szétszóródunk. Én személy szerint Újvár felé indulok, ahol egy-két barátommal együtt fogunk tanulni. De akárhogy is nézzük, ez a banda soha se lesz ugyanilyen. Mondanám, hogy emlékezzenek ránk. Remélem, hogy pár év múlva nemcsak egy tabló leszünk, amit egy-két elsős fog érdeklődve nézegetni.

Szabó Donát

Megint új lesz a helyszín, új lesz az iskola és ugyanolyan szorongással kezdünk majd az új iskolában, mint amilyen szorongva kezdtünk ebben az iskolában kilenc évvel ezelőtt. Sosem feledjük azt a sok mindent, amit ettől az iskolától, tanárainktól kaptunk.

Kysely Lara

Most pedig szeretnék beszélni a háláról. A háláról, amellyel szüleinknek tartozunk, amiért elkísértek idáig, és mindig ott voltak, ha valakire támaszkodnunk kellett. Egymásnak, a társaságért, és végül, de nem utolsósorban, tanárainknak, hogy néha, akár mindkét szemüket lehunyva, nem a tananyagot helyezték előtérbe minden mással szemben, mégis megtanították azt velünk, hogy kiszínezték az órákat az unalom elkerülése érdekében, és így gyakran többet tanulhattunk a „kelleténél”.

...Nagy változások előtt állunk, a változás pedig út az ismeretlenbe. Szomorúságot érzünk azért, mert le kell mondanunk arról, hátra kell hagynunk, emlékké kell lefokoznunk azt, ami eddig az életünk volt. Hiába képzelem logikusan az okos fejemmel, hogy ezután majd így meg úgy lesz, mert még soha nem próbáltam. Ezért aztán elkerülhetetlenül felmerül számomra nyugtalanító kérdés: de mi lesz majd, ha...?

Kovács Barnabás

Várva várt, mégis hihetetlen és nehéz pillanat számunkra, hogy ballagóként állunk itt fiatalabb diáktársainkkal szemben, az iskolát búcsúztatva. Olyan furcsa, hogy egy éve még mi köszöntünk el az akkori kilencedikesektől, és el sem hittük, hogy eljön az a perc, amikor nekünk kell búcsút mondanunk. Akkor még abba sem gondoltunk bele, hogy ezzel a nappal lezárul életünk egy szakasza. Ezekben az utolsó napokban éreztük azt, hogy mennyire biztonságban is voltunk itt. Megismertük tanáraink szokásait, osztálytársaink viselkedését. Az

osztályunk és ez a légkör mára már az otthonunkká vált. Különleges érzés, hogy most utoljára állunk így együtt az oly jól ismert udvaron. Szinte hihetetlen, hogy ma szólt utoljára a csengőszó nekünk.

Kollár Barbara

Most, hogy eljött a búcsú, talán inkább visszaülnénk abba az iskolapadba, ami kilenc éven keresztül minden hétfő reggel várt minket az osztályunkban. Pontosan 4 730 400 percig és 283 824 000 másodpercig voltunk mi ennek az iskolának a diákjai. Nem volt mindig könnyű, de ahogy látjátok: túléltek. Sok jó és persze kevésbé jó élményt szereztünk ez idő alatt. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy élénken emlékszem, mit éreztem, amikor kilenc éve először léptem be az iskolába, de abban biztos vagyok, hogy ezek az érzések akkor is megvoltak bennem, amik nem mások, mint az izgatottság és a félelem. Egy-két hónap múlva egy új helyre kerülünk, ahol megint mi leszünk „kicsik” és a legsebezhetőbbek, de ha elsőre sikerült túlvészelnünk ezt az időszakot, akkor másodjára sem lesz gond (reméljük).

Kertész Szabaszian

Hogy hogyan tovább? Mindenki megy a saját útján tele reménnyel. Nem is tudom elmondani, milyen érzés ez. Egyszerre jó is, rossz is. Nem tudom kifejtetni. Ahogy szokták mondani: a múlt emlék, a jövő titok, a jelen ajándék. Diáktársaim, nektek csak annyit, hogy bízzatok magatokban, tanuljatok, mindig csak magatokért, ne másért. Soha ne adjátok fel álmaitokat!

Babos Vanesa

Eljött a nap, amikor búcsút veszünk iskolánktól. Furcsa belegondolni, hogy már ilyen nagyok vagyunk, hogy elballagunk. Elvégre mindig azon járt az eszünk, hogy még mennyi év, milyen hosszú idő, és most pedig eljött. Fura lesz új környezetben, nem a megszokott padokban lenni. Szóval életünk egyik fejezetének végére értünk. Szeretnénk megköszönni azoknak az embereknek a sok segítséget, tanácsot, akik mellettünk voltak. Reméljük, hogy az új iskolában is jó élményeink lesznek. Mint Márai Sándor mondja: „A végén nem számít semmit a világ. Csak az számít, ami a szívünkben marad.”

Dömötör Ádám

Köszönettel tartozunk szüleinknek, kik apró korunk óta neveltek és segítettek bennünket. Támaszt nyújtottak számunkra minden nehéz helyzetben. Együtt örültek velünk sikereinkkor, vigasztaltak, ha valami nem az elképzeléseink szerint alakult. Az utolsó, talán legfontosabb évünkben részt vettünk eddigi életünk legnagyobb próbatételén, a középiskolai felvételiken. Szerencsére mindenki megtalálta azt az irányt, melyet megfelelőnek érez majd a jövőben. Boldogan, hálásan, de leginkább félve ülünk most itt. Vajon mi lesz ezután? Mi vár ránk? Jobb vagy rosszabb lesz? Nem tudhatjuk.

Minden fiatalabb diák számára kívánjuk, hogy az előttük álló éveket próbálják a leghasznosabban együtt tölteni, sok élménnyel gazdagodni, hogy amikor a helyükre lépnek, szép pillanatokkal és megbánások nélkül tudjanak egymástól elbúcsúzni, ahogy ezt most mi tesszük.

Fatura Brigita

Amikor kis elsősként először jöttünk iskolába, minden bizonnyal senkinek sem volt fogalma róla, hogy kilenc év alatt – az ötödik évben az alsószieliekkel kiegészülve – mi mindenen fogunk keresztül menni. Az évek alatt mindenki rengeteg változáson ment keresztül. A drámázások nálunk sem maradhattak el, ám voltak itt felettébb érdekes és időnként vicces konfliktusok is. Hatodikban az osztály ketté lett osztva, ami utólag visszatekintve egy nagyon jó dolog volt, de akkor katasztrófaaként éltük meg. Sokszor vitatkozott egymással az immár A és B, sőt, a mai napig riválisokként tekintünk a másik osztályra, de már csak baráti jelleggel. A nyolcadik évünk végét és a kilencedik nagy részét viszont megkeserítette a világjárvány. Számos „kilencedikes dolog” kimaradt az életünkből, amit bánunk, de már nem tudunk rajta változtatni. Ezekről eltekintve, így az utolsó évünkre egy összetartó közösséggé alakultunk. Rengeteg jó emléket szereztünk az évek alatt.

Lénárt Emese

Sokszor gondolkodtunk azon, hogy milyen is lesz majd, ha véget érnek az alapiskolás éveink, nem fogunk minden nap találkozni vagy egyáltalán fogunk-e még találkozni az évek során. Mi, alsószieliek csak öt évig voltunk ebben az iskolában, az első éveket az alsószelei iskolában töltöttük. Emlékszem, amikor negyedikes voltam, féltem, hogy milyen lesz felső tagozatosnak lenni, mert tudtam, hogy szinte minden megváltozik – új hely és új osztálytársak

várnak. Szerencsére sikerült beilleszkednünk. Így belegondolva, milyen régen is volt az, nagyon gyorsan repül az idő. E röpke öt év alatt mennyi minden történt, belegondolni is sok! Volt itt minden: verekedés, hülyéskedés, veszekedés, de ehhez képes szerintem eléggé összekovácsolódtunk, és egy remek osztály lettünk e pár év alatt.

Madovó Gábor

Az osztállyal annyi mindent éltünk át együtt, hogy nehéz lenne csak egy emléket kiemelni. Voltak az életünkben nehéz pillanatok, de átsegítettük egymást rajta. Az évek során láttuk egymást fejlődni, változni és felnőni! Láttuk, hogy hogyan lett az idegen kisgyerekekből egy megfontolt, segítőkész és összetartó közösség. Sok szép emléket köszönhetek nekik, itt leltem igaz barátokra. Most viszont elbúcsúzunk egymástól. Kívánom nekik, hogy legyenek sikeresek és váltsák valóra kitűzött céljaikat. Ez az egy biztos: még egy ilyen kilencedik osztály nem lesz, mert ezek a diákok mi voltunk, és ha tetszik, ha nem, örökre a szívünkben fogjuk egymást hordozni.

Egy idézettel búcsúznék drága és egyedi osztályomtól: „Ezernyi szó, mi nyomot hagyott bennem, ezernyi emlék, melyet felidézve könnyes lesz szemem. Köszönöm barátaim, hogy vagytok nekem.”

Kolozsi Noémi

Az évek hosszú sora alatt összekovácsolódtott osztály most szétszakad. Útjaink sokfelé ágaznak, kis gyerekekből lassan felnőttekké válunk, s új iskoláinkban is helyt kell majd állnunk. Reméljük, hogy új közösségünkben is ilyen jól fogjuk érezni magunkat, mint itt. Bár tudom, nemsokára új osztályba csöppenek, és amint elválnak útjaink, nem lesz összehozható ez a csapat, de az emlékeink továbbélnek majd az évkönyvekben, a tablónkon, és legfőképpen pedig egykori diáktársaink és tanáraink szívében. Itt az idő, hogy újabb szintre lépjünk. Köszönjük szüleinknek, tanárainknak és barátainknak, hogy sosem hagytak cserben, ha szükségünk volt rájuk, ők ott voltak nekünk. Mindent köszönünk!

Németh Natália

És akik ősszel hozzánk jönnek...

Az első osztályba:

- | | |
|-----------------------|--------------------------------|
| 1. Blazsek Hanna | 11. Mikus Viktor |
| 2. Cetli Anna Regina | 12. Nyári Emma |
| 3. Deák Dániel | 13. Panyik Márton |
| 4. Gyurcsy Melissa | 14. Papp Dominik |
| 5. Karádi Konrád Alex | 15. Rák Koppány Attila |
| 6. Kontár Balázs | 16. Szombath Péter |
| 7. Kontár Zoltán | 17. Takács René |
| 8. Lavu Ádám | 18. Václav Sofia Emma Julianna |
| 9. Lednecký Adrienn | 19. Vreba Sebastian |
| 10. Mikus Olivér | |

Az ötödik osztályba:

- | | |
|---------------------|---------------------|
| 1. Beňák Dávid | 5. Šranko Sebastián |
| 2. Ács Viktória | 6. Czinege Zsófia |
| 3. Pelikán Viktória | 7. Šido Ákos |
| 4. Bende Rebeka | |

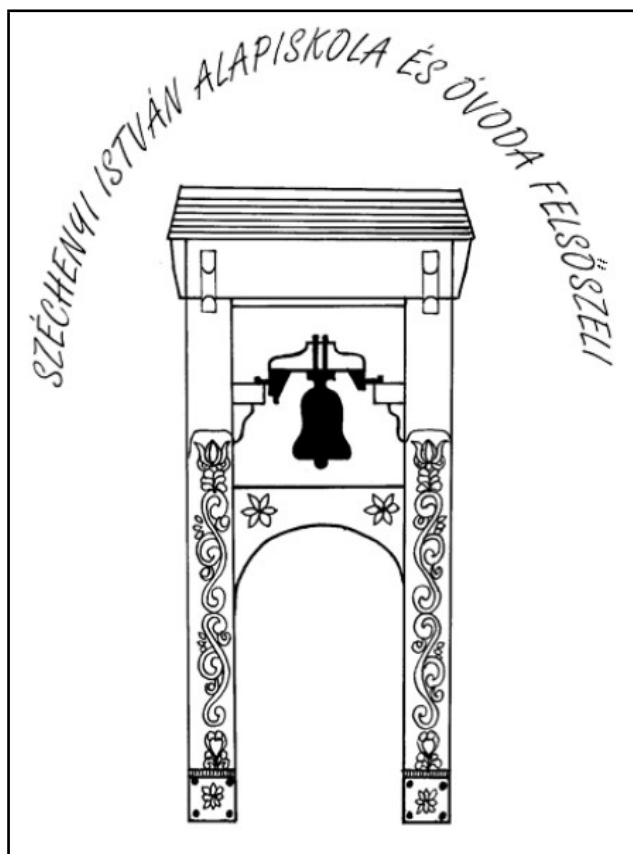
Az idei tanévben külföldön tanult:

1. Borbély Barnaby Borisz

Köszönetünket fejezzük ki a szülőknek, barátoknak, falunk és a környék vállalatának, szervezeteinek. Ugyancsak köszönjük a Felsőszeli és Alsószeli Községi Hivatalnak, mindkét polgármesternek, hogy támogatták az iskolánkon folyó munkát.

További tevékenységükhöz jó egészséget, erőt és kitartást kívánunk.

SZÉCHENYI ISTVÁN ALAPISKOLA ÉS ÓVODA FELSŐSZELI



Kiadja: az iskola igazgatósága

Szerkesztő: Jakubecz Márta

Nyomdai előkészítés: Nagy Flórián

Nyomda: CONNECT Galánta

Példányszám: 180 db

A címlapon látható iskolacímert Vígh Zoltán tervezte.

2021